

Vil sabotagen af Nord Stream-rørledningerne være at gå over stregen?

Den 29. september 2022 (EIRNS) – Sprængningen i denne uge af begge Nord Stream-rørledninger, gennem hvilke russisk naturgas kunne strømme til europæiske nationer, og som efter sigende forårsagede fire separate brud på rørledningerne, som det kan tage måneder at reparere, hvis overhovedet, markerer et vendepunkt i den globale sammenbrudskrise, der udgør en trussel mod hele menneskeheden. Hvorvidt denne vending medfører en yderligere acceleration i retning af en direkte NATO-Rusland-konflikt og en deraf følgende global atomkrig, eller om den viser sig at være en udløsende faktor for, at Europas og USA's befolkninger omsider beslutter sig for at sige "nok er nok", og agere for at omstøde den nuværende morderiske, destruktive politik og de eliter, der pålægger den, er dagens spørgsmål.

En kort gennemgang, af den hastigt foranderlige situation på den vestlige slagmark i kølvandet på sabotagen.

Hverken NATO eller Rusland betvivler, at rørledningerne er blevet sat ud af drift ved forsætlig sabotage. Det diskuteses også indgående, at det krævede tekniske færdigheder, som udelukkende en stat ville være i stand til at stille til rådighed, for at forvolde den slags skade. Hvilken stat (eller hvilke stater) er det afgørende spørgsmål, som er omstridt – og det kan kun behandles kompetent ved at stille spørgsmålet: cui bono, (hvem gavner det)?

Torsdag banede NATO vejen for at anklage Rusland som ansvarlig. Dets ledende politiske organ, Det Nordatlantiske Råd, udsendte en erklæring, som ikke nævnte Rusland ved navn, men som truende fastslog, at NATO's allierede "har forpligtet

sig til at forberede sig på, afskrække og forsvare sig mod statslige og ikke-statslige aktørers anvendelse af energi og andre hybride taktikker med tvang”, og præciserede at ”ethvert bevidst angreb mod de allieredes kritiske infrastruktur, vil blive modsvaret med en forenet og resolut reaktion”. Formuleringen er et ekko af NATO’s artikel 5 om kollektiv handling. På et tidspunkt begyndte NATO og efterretningstjenesterne udtrykkeligt at pege fingre ad Rusland.

Ruslands præsidentielle talsmand, Dmitrij Peskov, afviste beskyldningen mod Rusland som latterlig – hvad har Rusland at vinde ved at ødelægge landets egen gaskapacitet – men han antydede også, at sabotagen forekom at være ”en form for terrorangreb, muligvis på statsligt niveau”. Rusland har indkaldt til et hastemøde i FN’s Sikkerhedsråd for at drøfte en undersøgelse af hændelsen, som nu forventes at blive afholdt fredag eftermiddag den 30. september. Men som Peskov advarede, forekommer betingelserne for den form for tæt samarbejde, der kræves for at gennemføre en seriøs undersøgelse, at være praktisk talt ikke-eksisterende.

”Washington skubber situationen i retning af en direkte konfrontation mellem de store atommagter, der er forbundet med uforudsigelige konsekvenser”, advarede Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, i sin artikel i The National Interest den 28. september med titlen ”Cuban Missile Crisis 2.0 Over Ukraine?” Antonov hæftede sig ved illusionen hos de amerikanske og britiske militære planlæggere, der ubekymret diskuterer mulighederne for en ”begrænset” atomkonflikt, som om ”kun” Europa ville blive berørt og ikke USA. Antonov mindede om: ”Dette er et ekstremt farligt ‘eksperiment’. Det er sikkert at antage, at enhver brug af atomvåben hurtigt kunne føre til en optrapning af en lokal eller regional konflikt til en global konflikt.”

Den pensionerede amerikanske oberst Richard Black udsendte i denne uge et åbent brev til den amerikanske kongres, der på

samme måde advarede om den voksende atomare risiko i Ukraine-konflikten. Oberst Black advarede om, at ”løs snak om at iværksætte et atomangreb rettet mod Rusland” fra ledende republikanere og demokrater synes at udgøre ”et bevidst forsøg på at vænne amerikanerne til tanken om atomkrig”. Men der vil ikke være nogen begrænset, gengældende atomudveksling på nogen som helst amerikansk brug af disse våben. ”Rusland ville igangsætte en øjeblikkelig, massiv nuklear respons, herunder luft- og jordbaserede hypersoniske missiler og ballistiske missiler afsendt fra ubåde. Hver russisk ubåd vil affyre 100 atomsprænghoveder, hvilket er tilstrækkeligt til at afbrænde hele området omkring den nationale hovedstad eller det vesteuropæiske industrielle kerneområde.... Atomkrig er utænkeligt; fred er en bedre fremgangsmåde”, opfordrede han kongresmedlemmerne.

Denne forfærdelige atomfare, kombineret med det accelererende sammenbrud i folks muligheder for at få adgang til mad, bolig, elektricitet, lægehjælp og en anständig uddannelse, enten på grund af deres uoverkommelige omkostninger eller fordi disse livsfornødenheder ikke længere er til rådighed, har skabt kimen til en generel ekspllosion blandt befolkningerne i Europa og USA. Nu kommer der i tillæg til denne krise nyheden om, at NATO og vestlige regeringer muligvis bevidst har skubbet Ukraine-konflikten ind i en direkte NATO-Rusland-konfrontation ved at sprænge rørledninger i stykker, som kunne have skaffet gas til Europa til en overkommelig pris.

Troen på, at USA står bag angrebet, dominerer diskussionen på flittigt læste alternative mediesider som NachDenkSeiten, hvis motto er: ”For alle, der stadig har egne tanker”. Overvej konsekvenserne for de transatlantiske forbindelser af det, som Albrecht Müller, redaktør af dette site og en institutionel person, der tidligere har været planlægningschef for to socialdemokratiske kanslere og siddet i Forbundsdagen i syv år, skrev i dag:

”Det er endnu ikke 100 % sikkert, at USA står bag sabotagen af

de to rørledninger i Østersøen. Men beviserne og interesserne taler for det.... Er vi egentlig klar over, hvad det indebærer? Vores vigtigste allierede, som de fleste tyskere og det officielle Tyskland betragter som en ven i politik og medier, ødelægger transportruten for vores vigtigste energiforsyning og dermed et vigtigt fundament for industriel aktivitet i vores land.... At svække en industriel konkurrent i Europa permanent. At trække industrivirksomheder væk fra Tyskland til USA! At dokumentere at USA hævder at være den eneste verdensmagt. Vi bør være klar over, hvad det indebærer. Det er den brutale afslutning af et venskab.... Vores problem er USA. I har også sørget for, at forståelsen med Rusland torpederes. Millioner af tyskere vil lide under følgerne heraf."

Også inden for USA er der signaler om, at nogle institutioner erkender, at løgnene er gået for vidt, og at der er for meget på spil, og at det amerikanske folk hellere må mobilisere sig mod krigsfremstødet. Tirsdag aften udsendte Fox News' Tucker Carlson et frontalangreb, der rejste muligheden, endog sandsynligheden for, at USA havde sprængt Nord Stream-rørledningerne i luften, og dermed "er trådt ind i en ny fase". En fase, hvor USA er i direkte krig mod verdens største atommagt". Onsdag blandede den tidlige præsident Donald Trump sig og advarede med "World War III anyone?" som respons på videoen med præsident Biden, der lovede at lukke Nord Stream 2 i februar, på den ene eller anden måde. USA's ledere skal "forblive 'cool, calm and dry'".... ikke gøre tingene værre med sprængningen af rørledningen", advarede Trump. En forhandlet aftale må "gennemføres NU". Begge sider har brug for og ønsker det. Hele verden er involveret." Han meldte sig frivilligt til at stå i spidsen for forhandlingerne.

Hvis det ender med at vise sig, at NATO og USA faktisk var ansvarlige for at ødelægge Nord Stream-rørledningerne, drevet til et sådant vanvid af deres kollapsende transatlantiske finanssystem, kan den gryende erkendelse af hvad det virkelig indebærer, være tilstrækkeligt til at vække befolkningerne i

Europa og USA til at tvinge deres politiske ledere til at agere for at standse dette vanvid.

Foto: Brett Sayles, Pexels

Norsk støttede russisk-amerikanske back-channel-samtaler?

Sept. 29, 2022 (EIRNS)—The Russian International Affairs Council has reported that the Norwegian Center for Conflict Resolution (NOREF) sponsored a meeting of Russian and U.S. “experts” on Sept. 16. NOREF, which played a key role in facilitating Palestinian-Israeli negotiations which concluded in the Oslo Accords, specializes in hosting both formal Norwegian or international negotiations (“Track One diplomacy”), and “Track Two diplomacy,” the name used for back-channel discussions between contending sides in the form of informal dialogue between unofficial representatives of the contending sides. The Russian-American talks were clearly of the Track 2 form, “a key characteristic of [which] is the need for discretion,” NOREF reports.

Thus, RIAC named the Russian participants, not the Americans. The NOREF site provides no public information on its meetings, appropriate to its “Track two” role. The RIAC note reads:

“On September 16, 2022, with the support of the Norwegian Center for Conflict Resolution (NOREF), a remote meeting was held for a group of Russian and American experts to discuss the state and prospects for the development of bilateral relations between Russia and the United States in the context

of the European security crisis and the Russian special military operation on the territory of Ukraine.

"In particular, the discussion focused on the risks of this conflict escalating and reaching the level of direct military confrontation between Russia and NATO, the impact of midterm elections to the U.S. Congress on American approaches towards the Russian-Ukrainian conflict, the dynamics of interaction between the two countries on the conflict situations in the Middle East and other regions of the world, prospects for restoring dialogue on strategic arms control, and other issues.

"Russian side at the meeting was represented by Andrey Kortunov, RIAC Director General; Dmitry Suslov, RIAC Member, Deputy Director at the Center for Comprehensive European and International Studies of National Research University Higher School of Economics (HSE), Senior Lecturer, Deputy Director, Council for Foreign and Defense Policy; and Nikolay Surkov, RIAC Expert, Senior Researcher at IMEMO RAS."

Foto: chepté cormani, Pexels

Schiller Instituttet deltog i et DIIS seminar om atomkrig og nedrustning

KØBENHAVN, 27. september – Meget passende afholdt Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS) i dag et arrangement med titlen "Atomkrig og fremtidsudsigterne for atomnedrustning", og to organisatorer fra Schiller Instituttet deltog. Seminaret var hybridt, både med folk i lokalet og live

via internettet.

Her er et link.

En folder med dagens ledende artikel af LaRouche-bevægelsens formand, Helga Zepp-LaRouche: "Wake up or you may not be here next week", blev uddelt.

Det meste af seminaret og diskussionen handlede om udsigterne for atomnedrustning, men der var også henvisninger til den farlige situation mellem NATO-Ukraine og Rusland, hvor der er en åben diskussion om mulig anvendelse af atomvåben.

Under den første del af seminaret talte en britisk ekspert i nedrustning, hovedsagelig om nedrustning, men med hensyn til den aktuelle situation beskyldte han udelukkende den russiske part for at true med at gøre brug af atomvåben.

I begyndelsen af spørgerundens anden del spurgte ordstyreren, DIIS-forsker Rens van Munster, om Putins trussel om at bruge atomvåben, hvis den territoriale integritet trues, hvilket nu er blevet farligere efter folkeafstemningerne, og efter at USA har meddelt, at det vil medføre katastrofale konsekvenser. Er dette retorik, eller bringer det os tættere på en atomkrig?

Under den næste spørgerunde kunne en organisor fra Schiller Instituttet give en orientering om de vigtigste punkter i Helgas advarsel (ved 2 timer og 10 minutter): at den nuværende krise er værre end Cuba-krisen; at det er som to hurtige atomtog, der er på vej mod sammenstød, og at de kan kolidere allerede i denne uge efter folkeafstemningen i det østlige Ukraine; at der også har været trusler om atomangreb og forebyggende atomangreb fra NATO's side; at russerne har den opfattelse, at Vesten er ude på at splitte Rusland; og at Helga har opfordret folk i Vesten til at tale åbent om faren og om behovet for forhandlinger af en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Hun rundede af med at spørge de fire paneldeltagere, hvad der kan gøres for at bringe os tilbage fra afgrunden?

Tom Sauer, en forsker i nedrustning fra Belgien svarede, at spørgsmål om nedrustning er langsigtede anliggender, men som denne kvinde påpegede, med henvisning til organisatoren, har vi i denne uge et atomart problem i Ukraine. I Ukraine har vi en atomvåbenstat, der angriber en ikke-atomvåbenstat. Vil Putin bruge atomvåben? Det ved jeg ikke. Folk troede ikke på Putin, da han i 2008 advarede om, at hvis Ukraine ville tilslutte sig NATO, ville Rusland indtage Krim og det østlige Ukraine, eller før februar, at han ville bruge troppeopbygningen ved grænsen til at angribe, og jeg ved ikke, om han vil bruge atomvåben nu, men det er meget faretruende.

Den vigtigste udtalelse under hele arrangementet kom fra John Kierulf, pensioneret dansk diplomat fra Udenrigsministeriet i Danmark. I sine indledende bemærkninger fortalte han, at USA har en politik for et såkaldt atomart overrumplingsangreb [first strike]. Det er kun Kina, som ikke har det. Mod slutningen af seminaret opfordrede ordstyreren ham til at uddybe dette. Han citerede fra Daniel Ellsbergs bog, "The Doomsday Machine": Confessions of a Nuclear War Planner:

"Ligesom de bomber, der ødelagde Hiroshima og Nagasaki, ville ethvert fremtidigt angreb med et enkelt taktisk atomvåben i nærheden af et tætbefolket område, dræbe titusinder til hundredtusinder af ikke-kampdeltagere, ligesom dengang. Derfor er nærmest en hvilken som helst trussel om første brug af et atomvåben en terrortrussel. Enhver nation, der fremsætter sådanne trusler, er en terrornation. Det omfatter USA og alle dets allierede [det omfatter os, tilføjede han], herunder Israel, sammen med Rusland, Pakistan og Nordkorea."

Kierulf tilføjede, at hvis den handling, som man vil udføre, er ulovlig, så er truslen også ulovlig. Vi har ikke brug for dem, da nutidens konventionelle våben kan udslette ethvert militært mål. Atomvåben er selvmord eller altødelæggende våben. Afskrækkelse har fejlet ved mange lejligheder.

Han sluttede med at citere fra en tale, som præsident Reagan

holdt i 1984, som var rettet til den amerikanske kongres, om hvorfor atomvåben bør afskaffes:

“En atomkrig kan ikke vindes, og må aldrig udkämpes. Atomvåben forårsager ubeskrivelige lidelser og drab på uskyldige civile. De er ulovlige i henhold til den humanitære folkeret og er en forbrydelse mod menneskeheden. De er ubrugelige som afskrækkelse. De koster milliarder af dollars og giver ingen sikkerhed. Tværtimod vil enhver brug af atomvåben ødelægge vores civilisation og natur. Det vil sige alt menneskeliv og alle levende arter.”

Zepp-LaRouche: Vågn op nu, for ellers eksisterer du måske ikke mere ved denne tid i næste uge

Den 26. september 2022 (EIRNS) – En overdrivelse? Desværre ikke.

Verden er på vej mod et atomart opgør mellem USA-NATO og Rusland, med alt for få stemmer i Vesten, der hæver sig i protest og kræver alternativer, advarede Helga Zepp-LaRouche i en politisk diskussion med LaRouche-bevægelsens organisatorer mandag eftermiddag. “Denne nuværende krise omkring Ukraine er langt, langt mere farlig end Cuba-krisen i 1962. Den udgør en eksistentiel trussel mod hele civilisationen.”

Det er næsten som om verden eksisterer i to parallelle universer, erklærede Zepp-LaRouche. På den ene side er Ruslands ledende kredse fuldt ud overbevist om, at Vestens

NATO-struktur er ude på at ødelægge Rusland i sin helhed, at splitte det i småstykker og ”afkolonisere” det, som forskellige tænketanke åbent opfordrer til. Præsident Putin udtrykte dette i sin tale til den russiske nation den 21. september. Udenrigsminister Lavrov og ambassadør Antonov har udtalt det samme både hjemme og i udlandet. Og en udtalelse fra den indflydelsesrige Izborsk Club, ligeledes den 21. september, talte på vegne af mange i Rusland, da den advarede om, at dette er ”et skæbnesvært øjeblik i historien”. Den voldelige konfrontation mellem Rusland og Vesten medfører det ultimative spørgsmål: Vil Rusland overleve i denne kamp, eller vil det endelig og uigenkaldeligt forsvinde. En stor krig er umiddelbart forestående.”

I det ”andet” univers er NATO og Vesten fast besluttet på at bruge Ukraine-krigen til at gennemtvinge deres årtier gamle dagsorden om at ”afkolonisere” eller fuldstændigt opsplitte Rusland i magtesløse ministater – en politik, som Zbigniew Brzezinski og andre aktiver fra London længe har været fortalere for. De har gentagne gange i løbet af det sidste år, højere og højere for hver dag, erklæret, at de er fuldt ud parate til at anvende atomvåben for at tvinge Rusland til at trække sig tilbage og kapitulere.

”Tingene er ved at gå grueligt galt”, advarede Zepp-LaRouche. Vi har to højhastighedstog – atomtog – som kører mod hinanden, og der vil ske en togulykke, medmindre dette afværges i de kommende dage.

Begivenhederne i de sidste 24 timer har blot bekræftet denne vurdering. Folkeafstemningerne er i gang i de fire regioner i Ukraine, og alt tyder på, at der både er en meget stor valgdeltagelse, samt at der vil være en overvældende stemmeprocent til støtte for tilslutning til Rusland – som det var tilfældet med Krim tilbage i 2014. Afstemningen afsluttes den 27. september, og russiske parlamentarikere mener, at de sidste faser for regionernes tilslutning vil være gennemført inden den 30. september. På det tidspunkt vil de blive

betrugt som en del af Rusland – {og forsvarer som sådan af Moskva}.

I går blev udenrigsminister Tony Blinken og den nationale sikkerhedsrådgiver Jake Sullivan sendt ud for at fortælle det nationale tv-publikum, at: ”Vi vil ikke anerkende de falske folkeafstemninger”, som Sullivan udtalte på CBS, ”og vi vil håndtere dette område som det er – ukrainsk territorium, ikke russisk territorium. Og vi vil fortsætte med at støtte ukrainerne, når de forsøger at opnå besættelsen af dette område”. Og så for en god ordens skyld: ”Enhver brug af atomvåben vil blive mødt med katastrofale konsekvenser for Rusland”. Blinken foretrak at true med, at Rusland ville lide ”forfærdelige konsekvenser”.

Zepp-LaRouche afrundede sine bemærkninger med en skarp advarsel: ”Vi er nødsaget til at indlede en komplet rød alarm-mobilisering. Hvis der ikke lyder nogen tydelige stemmer af uenighed fra USA og Europa, vil dette i sig selv udgøre en faktor i Moskvas strategiske vurdering.”

Vi må ændre den opfattelse i udlandet, at der næsten ikke er nogen forstandige stemmer i USA og Europa , eller i det mindste ikke tilstrækkeligt indflydelsesrige stemmer til at ændre den nuværende kurs mod atomar udslettelse. Disse stemmer må hæves {nu}, og højt – stemmer der forstår, at der er et grundlag for en forhandlet løsning på krisen i Ukraine, bygget op omkring en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der tager hensyn til {alle} nationers behov.

Fremtrædende russere er opmærksomme på, og har erklæret det offentligt, at Lyndon LaRouches stemme har været afgørende, som den nødvendige formidler af ideer til en sådan politik til gavn for begge parter, og det er derfor, at deres fjender ønsker at stoppe talerne på Schiller Instituttets konferencer.

Foto: Loc Dang, Pexels

Planlægger London en Krim-missilkrise til oktober?

Den 23. september 2022 (EIRNS) – “Der er én ting, og kun én ting, som kunne redde verden, og det er, at Amerika skulle føre krig mod Rusland i løbet af de næste to år og etablere et verdensomspændende imperium ved hjælp af atombomben.” – Bertrand Russell, september 1945.

Hvordan er vi nået hertil, til det, som den tidligere våbeninspektør Scott Ritter fra marinekorpset kalder ”et sekund i midnat”? ”Dommedagsuret er bogstaveligt talt et sekund i midnat, og vi i Vesten kan udelukkende bebrejde os selv”. Hvem har på vores vegne besluttet, at der skal erklæres atomkrig mod Rusland? Hvornår blev det besluttet, og hvorfor var vi ikke (mentalt) til stede?

I en vis forstand kan man hævde, at denne beslutning blev truffet lige efter den 12. april 1945, hvor præsident Franklin Delano Roosevelt døde. Hvad angår spørgsmålet om, hvem der har besluttet sig for atomkrig, så overvej ordene fra London Economist fra 2007, da artiklen fremadrettet omtalte det, som tidsskriftet forventede, ville blive indført af den på daværende tidspunkt ikke-valgte Barack Obama: ”I det farlige andet årti af det (21.) århundrede, da Vladimir Putin genoptog sin tredje periode som russisk præsident og stod klar til at invadere Ukraine, var det EU, der fik Obama-administrationen til at true med massiv nuklear gengældelse.”

Er det Storbritannien, som på tærsklen til 60-årsdagen for Cuba-krisen i oktober 1962 skubber verden mod termonuklear udslettelse? Den tidligere tyske CDU-talsmand for forsvarsanliggender, Willy Wimmer, valgte i sin beskrivelse af

den forandrede strategiske realitet, som verden nu står over for, når folkeafstemningerne er afsluttet i næste uge, i de fire områder, som nu er besat af Ruslands særlige militære operation, at minde verden om, at NATO havde overtrådt folkeretten ved at indlede krig mod Serbien i 1999. Den militære aktion blev gennemført under dække af noget, der hedder "Responsibility To Protect" (ansvar for beskyttelse). RTP blev første gang introduceret for offentligheden af Londons Tony Blair under en tale, som han holdt i Chicago Economic Club. "Det tog Tony Blair én tale i 1999 at lokke den vestlige verden i en fælde med en endeløs række af interventionistiske krige. Vi bekymrer os måske om befolkningen i Tibet, Baghdad og Libyen, men er vi menneskehedens frelsende riddere?" spurgte forfatter Geoffrey Wheatcroft i en artikel fra 2011, "Once Upon a Time in Westphalia". Ewig krig, skrotning af den Westfalske Fred i 1648, der i over tre århundreder har været en hjørnesten i civiliseret krigsførelse, har udgjort britisk politik siden 1999. Nu, hvis ikke den forhindres af indsatsen fra enkeltpersoner og organisationer, som arbejder sammen med Schiller Instituttet, vil den anglo-amerikansk tilskyndede permanente krig "foregå termonukleart", uanset hvad der bliver fremført om det modsatte.

Den bagvedliggende nødvendighed af at fremme dyre, forgæves krige, som ikke kan vindes, er det neoliberale systems moralske og økonomiske fallit. Men det er den malthusianske, rovgriske tankegang og den forfaldende dødkultur, som den transatlantiske verden er sunket ned i, der har et endegyldigt greb om de allerede fortrængte angloamerikanske "herrer af universet". Det Britiske Imperiums hånd, kong Charles, holder og tynger den globale bevidsthed. Krigsvåbnene er også rettet mod Europas befolkninger, og der er oprør i luften og i gaderne over for dette selvforskyldte vanvid. I virkeligheden har Europas og Amerikas befolkninger imidlertid altid været betragtet som overflødige, hvilket bibringer en makaber ironi til sloganet "nu er vi alle ukrainere". Varme, mad og sundhed

vil blive taget fra dem alle, nu, medmindre de kæmper. Disse befolkninger må bringes til at indse, at det finansielle oligarki også har sat dem på en universel ”dræberliste”. Helga Zepp-LaRouche, den amerikanske senatskandidat Diane Sare og de tusindvis af andre, der er udpeget på de ukrainske lister, er blot de første.

Husk Storbritanniens gale kong Charles' ord på sidste års COP26, ”Halloween-klimatopmøde”: ”Med en voksende befolkning, der lægger et stigende pres på planetens begrænsede ressourcer, er vi nødt til at reducere CO₂-udledningerne hurtigst muligt.... Her er der behov for en omfattende militærlignende kampagne for at samle den globale private sektors styrke.” Alle tilgængelige ressourcer skal sættes ind – ikke ”for at stoppe den globale opvarmning”, men for at føre total krig mod Rusland og Kina og alle, som modsætter sig denne totale krigspolitik. Formålet bag påskuddet om den globale opvarmning er nu blevet fuldt ud afsløret.

Den yderst krigeriske premierminister, Liz Truss, har netop opfordret til et ”økonomisk NATO”, hvilket afslører, som Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet konsekvent har fastholdt, at sanktionspolitikken i virkeligheden var, med den franske finansminister Bruno Le Maires ord, ”total finansiel atomkrig”. ”Lad os gøre det klart. Vi ønsker at ramme hjertet af det russiske system, vi sigter mod Vladimir Putin, vi sigter mod oligarkerne, men vi sigter også mod hele den russiske økonomi.” Der er ingen tvivl om, at Truss, den tidligere udenrigsminister, nu også vil forsøge at gennemføre, især over for de afrikanske, sydamerikanske og asiatiske nationer, der forsøger at tilslutte sig Bælte- og Vej-Initiativet, anbefalingerne i Chatham House-rapporten fra juni 2022: ”NATO Must Prioritize Climate Change as a Security Issue” (NATO skal prioritere klimaændringer som et sikkerhedsanlæggende).

Vi er nu nået frem til ”et sekund før midnat”, hvor USA og Storbritannien direkte indsætter den fascistiske Azov-

bataljon, som er forstærket med mange uddannede specialister og NATO-personel og -våben, og som fører en ”afghansk” lignende krig ved Ruslands grænse, ved hjælp af det som er blevet benævnt ”Resistance Operations Concept”. Men hvis alt går som planlagt, kan disse styrker allerede om nogle få dage befinde sig inden for Rusland, som følge af de folkeafstemninger, der nu afsluttes. The Economist opfordrer til flere våben, mere træning og yderligere penge til Ukraine. Så er der artiklen fra 20. maj af Malcolm Chalmers, vicegeneraldirektør for Royal United Services Institute (RUSI): ”This War Still Presents Nuclear Risks – Especially in Relation to Crimea” (Denne krig indebærer stadig nukleare risici – især i forbindelse med Krim): ”Hvis en rød linje ikke blev accepteret af Ukraine, kunne Rusland så se sig nødsaget til at overveje en række yderligere muligheder for optrapning, f.eks. at sætte sine atomstyrker i højere beredskab. Stillet over for alternativet med det sandsynlige tab af Krim, kunne Putin antage, at Ukraine (med USA’s opmuntring) sandsynligvis ville blinke først. Det ville betyde et øjeblik med ekstrem fare, hvor alle parter ville forsøge at forstå hinandens hensigter, selv om de ønskede at forfølge deres nationale interesser.

”Netop på grund af den fare, der er forbundet med en sådan situation, kunne en atomkrise af denne art gøre det lettere for lederne at indgå vanskelige kompromiser.”

Alle fornuftige personer, især dem med nogen som helst indflydelse, må slutte sig til Schiller Instituttet og tage bladet fra munden nu. Hundredvis, tusindvis af mennesker burde rykke så meget som muligt af deres tidsplaner, for at afsætte oktober måned. Kontakt andre du kender, og giv dem mulighed for at deltage. På vegne af det, som verden bekæmpede fascismen for at bevare, til ære for de 100 millioner, der døde som ofre af den ene eller anden årsag i disse år, og i anerkendelse af vores gæld til dem, der endnu ikke er født, herunder på andre planeter, må vi ikke svigte menneskeheden, i

det der i de kommende uger, dage og timer kan vise sig at blive den farligste periode i hele menneskehedens historie.

Foto: Irina Zimno, Pexels

Debatten på DR med Jens Jørgen Nielsen: Krisernes tid

Se programmet her.

22. sep 2022:

“Økonomien er på vej ned, og udsigterne er ikke blevet bedre efter, at Ruslands præsident Putin har bebudet, at han vil sende yderligere 300.000 soldater til Ukraine. Spørgsmålet er, hvordan Vesten skal reagere på de flere forskellige kriser, som verden står overfor? Og hvad betyder svaret, for de økonomiske udsigter?

Vært: Clement Kjersgaard. “

Jørgen Østrøm Møller: Fred i Ukraine eller amerikansk hegemoni?

Amerika må beslutte sig

På engelsk:

The National Interest, September 24, 2022

Peace in Ukraine or U.S. Hegemony? America Must Decide

The United States should come to terms with the fact that mending the global system is long overdue.

by Joergen Oerstroem Moeller

In his speech last week, Russian president Vladimir Putin announced a “partial mobilization” of Russian military reservists, a referendum in occupied Ukrainian territory, and made a thinly veiled threat to resort to nuclear force. This is fairly frightening for Ukraine, but also for the United States, Europe, and the rest of the world. It does not take much to predict that if Russia uses nuclear weapons, the United States must respond in kind.

But looking at it from another angle, Putin’s speech also presents a golden opportunity for the United States to checkmate Russia, end the war in Ukraine, avoid a nuclear catastrophe, and shape a new world order. It might sound strange, but this is a “now or never” moment to steer the world out of the immediate mess created by Russia, as well as decades of bad statecraft by the United States and Europe.

After analyzing U.S. statements and policies in recent years and months, it is doubtful whether this perspective is driving the decisions of U.S. policymakers.

For some years now, the choice has been to either solidify

America's role as the undisputed leader, conveying that the U.S. perspective on global matters is correct and that the United States has the right to lead the world towards a model reflecting its values, or, realizing that the world has changed with rising powers like China and India willing to participate in the global system and question whether the United States has the right to define the rules. The United States seems to have chosen the first option but the time has come to reappraise whether this is still in the interest of the United States.

In connection with the recent Shanghai Cooperation Organization (SCO) summit, Chinese president Xi Jinping and Indian prime minister Narendra Modi met with Putin. Both expressed what could be described as lukewarm support for Russia's war in Ukraine. In reality, couched in diplomatic vocabulary, they distanced themselves from Putin's reasons for launching the war and his objectives.

During his meeting with Xi, Putin said that he "highly valued the balanced position of our Chinese friends when it comes to the Ukraine crisis. We understand your questions and concerns about this. During today's meeting, we will of course explain our position."

However, after learning about Russia's plan for referendums in occupied Ukrainian territory, a Chinese foreign ministry spokesman stated:

China's position on the Ukraine issue is consistent and clear. We believe that all countries deserve respect for their sovereignty and territorial integrity, that the purposes and principles of the UN Charter should be observed, that the legitimate security concerns of any country should be taken seriously, and that support should be given to all efforts that are conducive to peacefully resolving the crisis. We call on the parties concerned to properly address differences through dialogue and consultation. China stands

ready to work with members of the international community to continue to play a constructive part in deescalation efforts.

For his part, Modi told Putin that “Today’s era is not an era of war.” Turkish president Recep Tayyip Erdogan has not minced words either and said that Russia’s invasion cannot be justified and that it should give back all the land it has occupied, including Crimea.

It is difficult to appraise how far and how deep the distance these leaders run. Maybe privately these leaders, all of whom have developed close relations with Putin over the years, said something different. However, this is unlikely. They do not only speak to the world but also to domestic audiences. Some kind of duplicity would be hard to explain.

The United States should find out whether it is possible to form a common position to end the Russo-Ukrainian War before it spirals out of control.

It will come at a price. These three countries will resist being enrolled in an initiative that has a hidden agenda of helping the United States maintain global supremacy. They more or less acquiesced to Russia in the first place precisely given their resentment of U.S. supremacy. This allowed them to overlook their adversarial interests with Russia in Central Asia, for example. To help end the war, they will ask that the United States soften the pursuit of its values abroad as a policy benchmark. Even more so, they will ask for the United States to amend and reform the international system so that it no longer serves American interests exclusively and is used by the United States to underwrite its global policies.

This may be difficult for U.S. policymakers to accept but the alternative is that the war risks turning into something much worse. The United States should come to terms with the fact that mending the global system is long overdue; in many ways, it still reflects how the world looked seventy years ago when

it was designed by the United States and Great Britain. The rest of the world has come to the conclusion that now is the time for them to have more influence in the decision-making process and reflect their interests.

The United States might get away with going solo thanks to its military power. It might be possible to push Russia back and uphold America's right to be the global leader. Recalling prognoses for global economic growth putting Emerging Markets and Developing Economies (EMDE) in the forefront, such a policy might postpone the reckoning by a decade. Yet, the risks of doing so are higher compared to the benefits of moving now when the United States is still strong and can play a major role in designing a new global system that does not exclusively reflect American and European interests.

Joergen Oerstroem Moeller is a former state-secretary for the Royal Danish Foreign Ministry and the author of Asia's Transformation: From Economic Globalization to Regionalization, ISEAS, Singapore 2019 and The Veil of Circumstance: Technology, Values, Dehumanization and the Future of Economics and Politics, ISEAS, Singapore, 2016.

Billede: YouTube videograb

Rand Corporation og den amerikanske hær indledte Ukraine-operation i 2019

– Moon of Alabama, Caitlin Johnstone, Jimmy Dore m.fl.

Den 22. september 2019 (EIRNS) – Kritikere af det militærindustrielle kompleks har bemærket, at den igangværende konflikt i Ukraine, som kommer tættere og tættere på en nuklear konfrontation, ser ud til at have været en del af en planlægning, fremlagt i et 354-siders Rand Corporation-dokument, “Extending Russia: Competing from Advantageous Ground”, som den amerikanske hær har indgået kontrakt med, og som blev offentliggjort i 2019.

Moon of Alabama dækkede det, og podcaster Jimmy Dore blev tilskyndet af den australske blogger Caitlin Johnstone til at producere en kort udsendelse om dokumentet i går. Dore afslørede simpelthen, hvordan Ukraines militære operation, som er koordineret og betalt af den amerikanske regering og andre NATO- og EU-institutioner, følger de anbefalinger, der gives i ”Extending Russia”, i hovedtræk med ringere resultater end forventet.

Det ser ud til, at Rand nu er blevet lidt flov over hele sagen og ønsker at flytte skylden fra dem, der har skrevet teksten, til dem, som har læst den. De har indsat en erklæring på deres hjemmesides introduktionsside, hvor der er anført: ”Redaktørens bemærkning, september 2022: Vi opfordrer dig til at udforske denne rapport og den ledsgagende forskningsrapport. Eftersom russiske enheder og personer, der sympatiserer med Putins beslutning om at invadere Ukraine, har misfortolket denne forskning i de seneste uger, tilskynder vi dig ligeledes til at udforske denne nyttige ressource om Ruslands tilgang til propaganda med ‘brandslukning af løgn’ og vores forskning om begrebet ‘sandhedsforfald’, som er et fænomen, der til dels skyldes spredningen af desinformation.”

Dores indledende citat er Rands forklaring om, at de søger

efter "muligheder, der afslører omkostninger, som kunne skabe ubalance og overbelaste Rusland." Man tilføjede, at resultatet ville være "ideelt set større byrder end dem, der ville blive tilføjet USA for at forfølge disse muligheder", og "Indførelse af mere indgribende handels- og finansielle sanktioner ville ... sandsynligvis nedbryde den russiske økonomi, især hvis sanktionerne er omfattende og multilaterale. Således vil deres effektivitet afhænge af andre landes vilje til at deltage i en sådan proces. Men sanktioner er forbundet med omkostninger og, afhængigt af deres strenghed, betydelige risici." Rand tog fejl i deres prognose af den skade, som Rusland blev forvoldt.

Rand fortsatte med at rådgive om, hvordan man skulle overveje "dødbringende støtte til Ukraine", som kunne "fremprovokere en meget bredere konflikt, hvor Rusland på grund af sin geografiske nærhed ville have betydelige fordele."

Dore fortsatte i yderligere ti minutter med at belyse Rand-anbefalingerne, med advarsler angående deres gennemførlighed. De overvejelser, som blev behandlet, omfattede positionering af bombefly, jagerfly inden for rækkevidde af Rusland og taktiske atomvåben i Europa og Asien", for at "lokke Rusland ud i et dyrt våbenkapløb ved at bryde ud af ordningen om atomvåbenkontrol".

Kort sagt var Rand-rapporten tætpakket med råd om at forsøge en række udstationeringer, hvoraf mange kunne udløse russiske kontrainsatser eller modangreb med en umådelig destruktiv kapacitet. Adskillige af de muligheder, der blev undersøgt, minder meget om det der rent faktisk er sket, og som kulminerede i præsident Putins trussel om at gengælde kraftige eller nukleare trusler på lignende vis.

Dore's

udsendelse: <https://www.youtube.com/watch?v=oVjPh-8JMJQ>.

Åbent brev: FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren

Den 21. september 2022 (EIRNS) – Følgende åbne brev til FN blev offentliggjort i dag, i fællesskab af Schiller Instituttet og Foundation to Battle Injustice. Det er tilgængeligt til at underskrive, online, og omfattende udbredelse.

FN's Generalforsamling må fjerne årsagerne til krigsfaren!

Foundation to Battle Injustice har med et offentligt brev appelleret til FN om at afskaffe Myrotvorets-listen, som er målrettet 4.000 internationale journalister og andre institutionelle personer med henblik på attentat ("likvidering"), og kræver en strafferetlig undersøgelse af baggrunden for denne operation. Mange af disse journalister er på denne liste, fordi deres beretninger ikke var i overensstemmelse med den "tilladte officielle fortælling" fra NATO om situationen i Ukraine. Men andre er på denne liste, fordi de kræver en diplomatisk løsning, inden krigen eskalerer ukontrollerbart.

Vi er hastigt ved at nå det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage. Det seneste møde i Ukraines forsvars kontaktgruppe i Ramstein, bragte krigen op i et højere gear ved at lade NATO-medlemsstaterne sende stadig mere sofistikerede præcisions- og langtrækkende våben til Ukraine, og efterhånden er det tydeligt, at dette er en krig mellem NATO og Rusland. Den ukrainske forsvarschef, Valerij Zaluzhnyi, hævder, at Rusland er på nippet til at anvende taktiske atomvåben, og kræver at Vesten foregribende skal indsætte "det samlede arsenal af

midler, som verdensmagterne har til rådighed” mod Rusland. Og den ukrainske regerings “Kiev Security Compact” kræver et egentligt medlemskab af NATO og EU, som giver en beskyttelse af artikel 5-typen, hvilket vicechef for det russiske sikkerhedsråd, Dmitrij Medvedev, har karakteriseret som “prologen til Tredje Verdenskrig”.

Den virkelige årsag til krigsfaren og denne optrapning ligger i det faktum, at det transatlantiske neoliberalen finanssystem er på vej mod en hyperinflationær sammenbrudskrise, som det var tilfældet i Weimar-Tyskland i 1923, hvilket er forårsaget af den årtier lange pengepolitiske profitmaksimering og likviditets-indsprøjtninger. Krisen i dette system påvirker allerede nu den ganske verden, men især udviklingslandene, med eksploderende fødevare- og energipriser.

Den eneste måde at afværge faren for Tredje Verdenskrig, som truer med udslettelse af hele menneskeheden, er at erstatte det nuværende håbløst bankerotte system med et nyt kreditsystem, et nyt Bretton Woods, som genoplivet verdensøkonomien og især tilvejebringer billige, langfristede kreditter til reel økonomisk udvikling i det Globale Syd. Da både krigsfaren og truslen fra den overhængende kollaps af finanssystemet berører hele verden, er FN's Generalforsamling det rette sted at tage initiativ til at skabe en ny retfærdig økonomisk verdensorden og må tage skridt til dette nu.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at sikre en åben og fri debat om behovet for at etablere en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som tager hensyn til alle verdens landes interesser, ikke kun til alle journalister og enkeltpersoner der står på Myrotvorets liste, men for alle mennesker, som bidrager med ideer til at gøre verden til et sikkert og bedre sted.

Vi appellerer derfor til FN's Generalforsamling om at indkalde til en ekstraordinær hastekonference for at gennemføre en sådan ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur og give udtryk

for denne hensigt ved at vedtage en resolution herom.

Underskriv det åbne brev
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/open_letter_un_no2

For yderligere oplysninger, se <https://schillerinstitute.com/>

POLITISK ORIENTERING den 21. september 2022:

**Krig eller fred? Økonomisk kollaps eller udvikling?
LaRouche og Tom Gillesberg har løsningerne**

Med Tom Gillesberg, formand og folketingskandidat udenfor partierne i Københavns storkreds.

“Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine

– samt reaktionen hvis afskrækkelse fejler

Den 19. september 2022 (EIRNS) – Hvis man er en regelmæssig læser af denne rapport, blev man sikkert chokeret sidste torsdag den 15. september over at erfare, at chefen for de ukrainske væbnede styrker, general Valeriy Zaluzhnyi, havde været medforfatter til en artikel, som blev offentliggjort på det ukrainske nyhedssite Ukrinform den 7. september, hvori det hævdes, at der var tegn på, at Rusland forberedte et atomangreb i Ukraine, og at det derfor er ”yderst nødvendigt ... [at] ethvert russisk forsøg på konkrete tiltag til benyttelse af taktiske atomvåben må foregribes ved at anvende det samlede arsenal af midler, som verdensmagterne har til rådighed”. Vi advarede dengang om, at ”en så uhørt farlig og provokerende artikel aldrig kunne være blevet skrevet, endsige offentliggjort, uden forudgående godkendelse fra de amerikanske, britiske og NATO-styrkerne, som fører krigen.” (<https://www.ukrinform.net/rubric-ato/3566404-prospects-for-running-a-military-campaign-in-2023-ukraines-perspective.html>)

Advarsel bekræftet.

I løbet af den forgangne weekend offentliggjorde Atlantic Council – en Washington-baseret tænketank der er finansieret af det britiske udenrigs- og Commonwealth-ministerium, NATO og det amerikanske udenrigsministerium, og som har spillet en ledende rolle i den åbenlyse støtte til krig mod både Rusland og Kina – et ”Notat til USA’s præsident”, der opfordrer til netop denne politik med forebyggende atomkrig, under overskriften ”How To Deter Russian Nuclear Use in Ukraine-and Respond if Deterrence Fails” (Hvordan Rusland afskrækkes fra anvendelse af atomvåben i Ukraine – samt reaktionen hvis afskrækkelsen fejler). Forfatteren, Matthew Kroenig, er fungerende direktør for Atlantic Councils Scowcroft Center for Strategy and Security, tidligere CIA- og forsvarsministeriel

analytiker, og er en velkendt og desværre indflydelsesrig fortaler for krig under dække af ”afskrækkelsesteori”. I maj 2022 blev han udpeget som kommissær i Kongressens kommission om USA’s strategiske position.

Som vi dokumenterer nedenfor, præsenterer Kroenigs notat forskellige politiske muligheder, hvis USA ikke formår at ”afskrække” Rusland fra at bruge et atomvåben, herunder: 1) øgede våbenleverancer til Ukraine; 2) ”et begrænset konventionelt angreb på de russiske styrker eller baser, der er direkte involveret i angrebet”; og 3) ”USA kunne bruge atomvåben som respons og afskrækelse fra yderligere russisk anvendelse af atomvåben i Ukraine”. Kroenig skriver, at han foretrækker en kombination af mulighed nr. 1 og 2, men han lader muligheden stå åben for, at fuld ”afskrækelse” kunne kræve mulighed nr. 3 – dvs. en fuldstændig atomkrig mellem USA og Rusland.

Magasinet {Economist} i London, et af det Britiske Imperiums fremtrædende politiske medier, foretrak at opfordre USA til at forsyne Ukraine med ”ATACMS-våbensystemer med længere rækkevidde til HIMARS-løfteraketterne, som har vist sig så effektive, og som det tidligere tøvede med at levere”. {Economist} hævder, og holder tilsyneladende masken, at en optrapning med Rusland kan undgås ved ikke at affyre disse missiler med længere rækkevidde ind på russisk territorium, og at ”Ukraine helt sikkert vil efterkomme det”.

Behøver vi minde {Economist}’s redaktører om den udtrykkelige advarsel, som Ruslands ambassadør i USA, Anatoly Antonov, udsendte den 14. september? [Hvis disse krigere har langtrækkende amerikanske missiler, vil de uden tøven bruge dem i vores land. Et sådant scenarie ville betyde direkte involvering af USA i en militær konfrontation med Rusland.]

Højtstående Amerikanske militærofficerer – såsom general Anthony J. Cotton, der snart bliver chef for USA’s strategiske kommando – er allerede i gang med at efterlapre trusler, som

dem der er udformet af Atlantic Council og {Economist}, mod {både} Kina og Rusland. Det pro-britiske krigsparti i USA udsender endog provokationer i form af ”fejl” af præsident Biden, som i går i et interview med CBS News meddelte, at USA ville udsende amerikanske soldater for at ”forsvare Taiwan i tilfælde af en kinesisk invasion” – en klar overtrædelse af årtiers amerikansk politik over for Kina.

Bag denne tilskyndelse til krig ligger det finansielle etablissementets ønske om at påtvinge en undervungen verden en dødbringende schachtiansk nedskæringspolitik, mens deres system er ved at bryde sammen i kollaps. Denne nye mørke tidsalder er allerede ved at trænge ind i Europa, hvor dele af befolkningen i en række lande er begyndt at rejse sig i protest. Som Helga Zepp-LaRouche opsummerede situationen i et budskab til den årlige kongres den 17. september for Frankrigs parti Solidarité et Progrès:

”Så mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen, og dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs, så bevæger landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande, men også de mange andre lande i det Globale Syd, sig hastigt på vej i retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som (den tyske udenrigsminister) Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og der findes sådanne steder...

Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genopliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem

principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde."

Foto, CC0 Pexels

Helga Zepp-LaRouche holder tale på den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès

Den 18. september 2022 (EIRNS) – {Det følgende er en ikke-korrigeret transskription af den videobesked, som Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, sendte til den årlige kongres for det franske parti Solidarité & Progrès den 17. september: "Et nyt Bretton Woods for at undgå krig og stigende leveomkostninger."}

Goddag, jeg sender jer mine bedste hilsner i anledning af jeres festdag.

Det er tydeligvis et meget dramatisk øjeblik i menneskehedens historie. Jeg kan kun håbe, at der er tilstrækkelige kræfter i Frankrig, som påtager sig en ledende rolle i at forlade NATO eller i det mindste at trække sig ud af den integrerede kommando. For netop nu er der en optrapning, som vi ser med hensyn til Ukraine, hvor man netop har præsenteret det, som man kalder "Kiev Security Compact", der hovedsageligt har til hensigt at give Ukraine en status som en NATO-associeret med artikel 5, hvilket Dmitry Medvedev, næstformand for det russiske sikkerhedsråd, kaldte prologen til Tredje

Verdenskrig.

Eftersom kampene for øjeblikket er optrappet i Ukraine, hvor NATO er fuldstændig involveret, udgør dette faktisk den røde linje, som er ved at blive overskredet, og man kan kun undres: Hvor længe har Rusland tålmodighed? Den russiske ambassadør i Berlin har netop meddelt, at Tyskland har overskredet den røde linje, og det henviser sandsynligvis både til det faktum, at de våben, som Tyskland leverer til Ukraine, ikke er omfattet af nogen restriktioner, så de kan anvendes på russisk territorium, samt mødet, som USA netop har indkaldt til i Ramstein [luftbasen], som udgjorde det en del af USA's territorium, hvor det blev besluttet at sende stadig mere avancerede præcisionsvåben til Ukraine, hvilket klart udgør en ny fase i optrapningen.

Sammenhold nu denne krigeriske opførsel fra NATO's side med det, som Ursula von der Leyen udtalte i sin "State of the Union"-tale om tingenes tilstand i EU, hvor hun erklærede, at med krigen i Ukraine "har ondskabens grimme brutale ansigt vist sig". Hvem har sådan et grint ansigt? Hun sagde, at EU er velforberedt, selv om det tog dem flere år efter finanskrisen i 2008 at finde holdbare løsninger – hvilket naturligvis er en vittighed, eftersom det finansielle system netop oplever en hyperinflation eller en eksplosion. Det er en endnu mere forfærdelig spøg, fordi 750.000 mennesker døde i Europa af Covid-19, sammenlignet med mindre end 6.000 i Kina, som tæller ca. tre gange så mange mennesker. Hun udtalte, at EU øjeblikkelig var forberedt, da Rusland angreb Ukraine. Dette øjeblik er imidlertid blevet forberedt gennem ti års træning af ukrainske tropper af NATO, USA og Storbritannien m.fl..

Så dette er faktisk en anledning til at forlade EU og afstå fra NATO, for det er indlysende, at hvis vi fortsætter på denne kurs, vil de føre os ind i et forløb, som, hvis det kommer til en atomkrig i Europa, vil medføre, at ingen vil overleve i hele Europa, og det bør vi alle være meget bevidste om.

Alt sammen er blevet forudsagt af min afdøde mand, Lyndon LaRouche, som på profetisk vis erkendte dette, da Nixon afkoblede dollaren fra guldreserve-standarden og afsluttede Bretton Woods-systemet ved at indføre et system med flydende valutakurser. LaRouche erklærede, at hvis man holdt fast ved denne politik, ville det resultere i en ny depression, en ny fascism og fare for en ny verdenskrig, medmindre man ville overgå til et helt andet økonomisk system. Det er dér, vi befinder os i dag. Han fremsatte ikke blot alle disse forudsigelser, som skulle vise sig at være helt korrekte, men han foreslog også alternativer: Det første udviklingsprogram for Afrika, industrialiseringen af hele Afrika, præsenterede vi i 1976 i Paris på en meget vigtig konference. Vi udarbejdede i årenes løb udviklingsprogrammer for Latinamerika, Indien, Eurasien, USA og Den produktive Trekant for Europa som helhed.

Så da præsident Xi Jinping annoncerede Bælte- og Vej-Initiativet i 2013 i Kasakhstan, offentliggjorde vi alle vores undersøgelser og kaldte det "Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen." Når jeg nu iagttager, hvad Kina gør, og hvad der sker lige nu, så er der ved at opstå en ny økonomisk verdensorden mellem Rusland, Kina, RIC-landene og BRICS-landene. Der har netop været afholdt et utroligt vigtigt møde i Samarkand i Usbekistan i Shanghai Samarbejdsorganisationen. Samtlige af disse lande gennemfører økonomiske politikker for at overvinde kolonialismen og fattigdommen. Den fremtrædende russiske økonom Sergei Glazyev påpegede i sin fødselsdagshilsen i anledning af 100-årsdagen for LaRouches fødsel, at samtlige lande, som har økonomisk succes på nuværende tidspunkt, gennemfører Lyndon LaRouches idéer.

Det er præcis det, som sker, mens den Europæiske Union er ved at bryde sammen. Dette vil betyde Europas endeligt som industristat, hvis vi ikke ændrer kurs sammen med landene i Asien, Kina, Rusland og de øvrige asiatiske lande. Men også de mange andre lande i det Globale Syd. De er hastigt på vej i

retning af en ny økonomisk verdensorden baseret på min afdøde mands principper.

Så vi må sikre os, at vi faktisk finder nok mennesker i Europa og USA, men især i alle de europæiske lande, som vil forhindre denne vanvittige konfrontation med en total afkobling fra Kina og et ønske om at ødelægge Rusland, som Baerbock til stadighed gentager. Vi er ligeledes nødt til at samarbejde med Rusland og Kina om udviklingen af Afrika, Latinamerika og hele Asien og de dele af Europa, som endnu ikke er udviklet – og sådanne steder forefindes.

Det betyder, at vi er nødt til at omstille os fuldstændigt. Vi må slippe af med dette neoliberale vanvid, som nogle af de ledende politikere i Bruxelles tydeligvis tidligere var ramt af, og ikke kun der.

Vi er nødsaget til at vende tilbage til vores bedste traditioner i Europa: Nikolaus af Cusas idéer, idéen om at der udelukkende kan være fred i mikrokosmos, hvis samtlige mikrosystemer udvikler sig til en harmonisk helhed. Man må gå tilbage til Leibniz' idéer, som i stedet for at have Kina fastslog, at de to mest avancerede civilisationer på planeten, Europa og Kina, er nødt til at række deres hænder ud og udvikle alle de områder, som ligger mellem dem og mod syd. Vi må grundlæggende vende tilbage til ånden fra Bandung, som lige nu genoplives blandt landene i det Globale Syd, der genoliver ånden fra Den alliancefri Bevægelse, de fem principper for fredelig sameksistens, om absolut respekt for den andens suverænitet, ikke-indblanding i andres indenrigsanliggender og samarbejde.

Alt dette skal ske i Mahatma Gandhis ånd, i en ånd af ikke-vold, og det han benævnte “{ahimsa}”, som er idéen om, at man skal gøre op med enhver form for vold i sindet og i sjælen. Da Nehru blev spurgt, om “{ahimsa}”, om ikke-vold hjälper i lyset af atombomben, sagde han, at især når man står over for faren ved atomvåben, har man brug for ikke-vold. Så jeg vil

gerne overbringe jer dette, som et budskab. Vi må organisere en ny modstandsbevægelse mod denne krigeriske politik og risikoen for en ny fascism. Og lad os, i denne ånd, samarbejde i de næste uger og måneder, som bliver de vigtigste i verdenshistorien, fordi de vil blive afgørende for krig og fred.

Kassér Malthus; lyt i stedet til Lyndon LaRouche!

Den 15. september 2022 (EIRNS) – Der er ikke udsigt til nogen ændring i Vestens hensynsløse fremstød mod global krig, en krig, som [hvis den ikke stoppes], ifølge logikken i nutidens militærteknologiske kapaciteter, ubønhørligt fører til atomkrig. Det kan heller ikke fortsætte i en uendelighed, provokation efter provokation. Vi nærmer os et afgørende punkt.

Tag torsdagens nyheder: Vi ser Biden-administrationen bebude yderligere økonomiske sanktioner mod Rusland, denne gang rettet mod dets MIR-betalingskortsystem, samtidig med at der tilføres yderligere 600 millioner dollars i militær bistand til Ukraine. Sidstnævnte, som omfatter yderligere våben, ammunition og udstyr fra det amerikanske forsvarsministeriums lagre, bringer USA's militære bistand til Ukraine op på ca. 15,8 mia. dollars siden denne administrations trædelse for mindre end to år siden.

Tysklands udenrigsminister Ana Baerboek, der er med som enståbelig, umoden nihilist, foreslog i dag, at Tyskland omgående begynder at transportere sine Leopard-kampvogne til Ukraine, som dermed føjes til de stadig mere avancerede NATO-våben på

Ruslands grænse.

Ukraine kræver ikke kun disse kampvogne, men tillige våben som f.eks. det længere rækende (300 km) U.S. Army Tactical Missile System (ATACMS).

I dag udsendte Ruslands udenrigsministerium en direkte og meget specifik advarsel: Hvis USA leverer ATACMS, vil det overskride Ruslands ”røde linje”. Rusland vil betragte USA som ”en part i konflikten” og vil reagere i overensstemmelse hermed.

Det amerikanske Senat, ikke tilfreds med blot én krig mod en nuklear stormagt, har i dag taget skridt til at provokere Kina yderligere, idet Senatets udenrigsudvalg har godkendt Taiwan Policy Act af 2022, som vil kræve, at de amerikanske myndigheder skal behandle Taiwan – en provins under Kina gennem hele historien – ”som om det var blevet betegnet en vigtig ikke-NATO-allieret, med henblik på overførsel eller potentiel overførsel af forsvar”. Kinas udenrigsministerium udstede en lige så utvetydig advarsel om, at selv yderligere overvejelser om lovforslaget, endslige dets vedtagelse, vil ”ryste det politiske fundament for forbindelserne mellem Kina og USA og forårsage ekstremt alvorlige konsekvenser for relationerne mellem Kina og USA, og for freden og stabiliteten på tværs af Taiwan-strædet.”

Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche indledte sin hovedtale ved instituttets konference den 10.-11. september, ”Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”, med en fast erklæring om, at dette er unødvendigt. Hun opsummerede krisen og løsningen:

”Hvem vil benægte, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig indledningsvist understrege dette eftertrykkeligt: Denne mangesidede, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af en forfejlet politik, og derfor

kan den korrigeres."

Hun fremsatte spørgsmålet: Hvad er den grundlæggende forskel i den tankegang, som fører Vesten ned i afgrunden, mens de fleste asiatiske lande og det Globale Syd generelt er begyndt at gøre fremskridt?

For at forstå det, anbefalede Zepp-LaRouche at studere den klassiske, platoniske tænkemåde, som den amerikanske statsmand og fysiske økonom Lyndon LaRouche, hendes afdøde mand og politiske partner, har indført og videreudviklet, i modsætning til de reduktionistiske, monetaristiske "Flat Earth"-ideologier, som det oligarkiske "slimskimmel" har anvendt i årtusinder, for at fastholde befolkningen i uvidenhed og opretholde deres styre. Sidstnævnte er legemliggjort i "teorierne" fra det Britiske Imperiums Thomas "no more people!" Malthus.

Forkortet: "Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori; USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas onde politik", erklærede hun.

Så derfor, som man kan læse andetsteds, var de vigtigste asiatiske lande samlet til åbningen af Shanghai-Samarbejdsorganisationen (SCO) i Samarkand i Usbekistan. De forsamledes omkring et helt andet perspektiv: at forholdet mellem nationer og mennesker må være baseret på gensidig respekt, fælles bestræbelser på at fremme den økonomiske udvikling og venskab. Præsidenterne Xi Jinping og Vladimir Putin var iblandt dem der direkte erklærede, at et nyt paradigme for menneskeheden, centreret om fremme af økonomisk udvikling, udgør den eneste udvej for at komme fri af den hastige fremstormen mod global krig.

Dette SCO-topmøde afholdes personligt, ikke virtuelt. Et af de

afgørende emner på den fortrolige dagsorden for disse drøftelser er, hvorledes der omgående kan etableres mekanismer, som fører til et nyt internationalt finanssystem, der kan beskytte den reelle udvikling og dermed størstedelen af jordens befolkning, mod de ”ødelæggelser” og ”chok”, som hurtigt opstår i kølvandet på den amerikanske centralbanks pengepolitiske stramning af det system, som den selv har gjort hyperinflationært. Drøftelserne om at trække sig væk fra dollaren accelererer.

Der er store chok på vej. Som Helga Zepp-LaRouche anbefaler, er det på tide at lære at tænke som LaRouche, og ikke som Malthus.

EIR artikel: Dansk udenrigsminister udspurgt i Folketinget om Ukraines sortliste. af Michelle Rasmussen

Følgende artikel blev bragt i Executive Intelligence Review vol. 49, nr. 35 den 9. september 2022.

Her kan man abbonnere på EIR tidsskrift.

[Download \(PDF, Unknown\)](#)

Helga Zepp-LaRouches åbningsstale til konferencen i Schiller Institutet: “Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Udskrift:

Jeg ønsker at tale om det emne, at den universelle historie ikke må ende i en tragedie. Hvem vil benægte det faktum, at vi står over for det farligste øjeblik i historien nogensinde? Lad mig understrege dette eftertrykkeligt fra begyndelsen: Denne mangesidige, hidtil usete krise er udelukkende et resultat af fejlagtig politik, og derfor kan den korrigeres. Det vil sige, hvis den politiske vilje til at gøre det forefindes. At mobilisere denne politiske vilje er hvad denne konference, der fejrer min afdøde mand, Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, har som formål.

Vi befinder os i en akut fare for, at den strategiske situation kommer ud af kontrol og forårsager en termonuklear tredje verdenskrig. En situation som er farligere end på højdepunktet af Cuba-krisen, og som, hvis det kommer dertil, vil betyde menneskehedens udslettelse, en atomvinter, og der vil ikke engang være en historiker tilbage til at studere årsagerne til, at dette indtraf. Selv om der ikke er nogen tvivl om, at denne fare er meget reel, er der stadig nogle politikere der hævder, at intet scenarie kan udelukkes. Formiddagsbladet Bild Zeitung praler i dag med, at den

nuværende ukrainske offensiv i Kharkov er massigt understøttet af NATO, pansrede køretøjer fra USA og Tyrkiet, kampvogne fra Polen, efterretninger fra NATO; USA yder i alt 10 milliarder dollars til våben i Ukraine. Er alle disse lande og NATO ikke allerede deltagende i krigen? Spørgsmålet er, hvornår den røde linje er overskredet, og hvornår vi får en regulær krig mellem Rusland og NATO?

Desuden er finanssystem i den transatlantiske del af verden håbløst bankerot. Det er ved at gennemgå enten en hyperinflationær ekspllosion som Weimar-Tyskland i 1923, blot ville det i dette tilfælde ikke ramme ét land, men hele det såkaldte Vesten. Eller vi kan meget snart opleve et kædereaktionskollaps, udløst af en meget forsinket renteforhøjelse gennem centralbankerne. Den Europæiske Centralbank har netop forhøjet renten med 0,75 %, den højeste i dens historie. Jerome Powell fra den amerikanske centralbank fremkalder "smerten" fra Paul Volckers højrentepolitik, som i slutningen af 1970'erne og begyndelsen af 1980'erne lå på over 20 %. Hvis man nu pålægger dette i den nuværende situation, hvor mange forgældede virksomheder allerede er gået helt fallit, og hvor der foregår en kapitalflugt fra de nye markeder, kunne det udløse et langvarigt styrtdyk ned i en mørk tidsalder i ethvert land, der er afhængigt af det transatlantiske finanssystem.

Hvis vi får et sådant sammenbrud, vil det naturligvis øge krigsfaren øjeblikkeligt. På verdensplan er der allerede en hungersnød. I forvejen er 1,7 milliarder mennesker i fare for at sulte. Ifølge FN dør 25.000 mennesker hver dag af sult helt uden grund! Det er klart, at hvis der sker et sammenbrud, vil det føre til, at hundredvis af millioner, hvis ikke milliarder, mennesker dør.

Pandemien er ikke besejret. Der er udsigt til nye pandemier af samme grund som COVID-19 brød ud, fordi man i en fuldstændig underudviklet verden i store dele af hele kontinenter har undertrykt hele befolkningers immunforsvar.

I Europa og især i Tyskland er vi lige nu med den nuværende regerings politik ved at støde mod muren denne vinter. Der vil være omfattende konkurser, massearbejdsløshed, nødsituationer, strømafbrydelser. Banker som JPMorgan Chase forbereder sig allerede på at forlade Tyskland til fordel for London eller andre hovedstæder i tilfælde af strømudfald, hvilket de forventer.

Officielt har vi en strategisk situation, hvor den regelbaserede orden i Vestens ”demokratier” står over for de ondsindede ”autokratier” og diktaturer i Rusland og Kina. I realiteten er situationen et spejlbillede. Landene i Asien, anført af Kinas fremgang, BRICS, Shanghai-samarbejdsorganisationen og en stor del af det Globale Syd, er ved at opbygge et nyt økonomisk system med det formål at overvinde fattigdom og opnå reel økonomisk udvikling. Der er tale om en renæssance af ånden fra Bandung, en genoplivning af Den alliancefrie Bevægelse. Det, som disse lande denne gang er helt fast besluttet på at gøre, er at afslutte kolonialismen endeligt: den kolonialisme, som officielt ikke eksisterer, men som opstod i nye klæder. De ønsker denne gang at gennemføre de fem principper for fredelig sameksistens.

Lad os se nærmere på dem. Hvordan forholder det sig egentlig i det såkaldte Vesten? Der eksisterer ikke længere noget demokrati. Muligheden for at Vesten kunne bevæge sig mod et system med ”fascisme med et demokratisk ansigt” blev allerede i midten af 1970’erne drøftet af Den trilaterale Kommission og tænketaanke, der åbent diskuterede, at det i tilfælde af et økonomisk sammenbrud kunne være nødvendigt at indføre så drakoniske stramninger, at man måtte gøre op med de grundlæggende forfatningsmæssige rettigheder. Samuel Huntington, der er kendt for The Clash of Civilizations, som var en plan for en Nord-Syd-konflikt, der skulle erstatte Øst-Vest-konflikten, og forfatteren til den forfærdelige bog The Soldier and the State, som er et regulært argument for lejesoldater, der skal forsvare imperiet, skrev for Den

trilaterale Kommission i 1975 The Crisis of Democracy: Det var tanken om, at nulvækst ville gøre det nødvendigt at begrænse demokratiet; at hvis regeringerne er for demokratiske, så ville kun en katastrofal krise være tilstrækkelig til at pålægge folket de ofre, der måtte være nødvendige.

Altså, det er jo Carl Schmitts politik, at det er regenter, der fastsætter undtagelsestilstanden. [Fig.1] Dette bringer os tilbage til det punkt, hvor Abba Lerner sagde til LaRouche i den berømte debat [december 1971] på Queens College i New York, at hvis folk havde accepteret Hjalmar Schacht, ville Hitler ikke have været nødvendig. 47 år senere er demokratiet – som man for et stykke tid siden ville antage omfatter retten til ytringsfrihed – hvor en demokratisk mangfoldighed af synspunkter kunne udveksles, den idé er fuldstændig væk. Der findes ikke længere nogen sandhed, som man kan finde ud af, i det mindste tilnærmedesvis, f.eks. gennem den sokratiske dialog; i stedet må man acceptere den ene fortælling. En stor del af den såkaldte politik, der foregår i dag, er et absolut forsøg på at få diktatorisk kontrol over denne fortælling.

En del af denne fortælling er, at krigen i Ukraine var resultatet af ”en uprovokeret russisk aggression”. Blot at nævne at historien ikke begyndte den 23. februar; hvis man siger, at der var en historie før dette, gør det en til Putin-agent, til medløber eller tilhænger af russisk propaganda. Hvis man foreslår at forsøge at afslutte krigen så hurtigt som muligt, hvilket også er den holdning, som førende militære eksperter har, såsom den pensionerede tyske general Kujat, tidligere generalinspektør i Bundeswehr og leder af NATO’s militærkomité (en meget høj stilling), udtaler i en nylig artikel, at krigen ikke kan vindes af nogen af parterne, at sanktionerne kan forårsage uoprettelige skader på den tyske økonomi; at vores frihed hverken blev forsvaret ved Hindu Kush eller bliver forsvaret i Ukraine lige nu; at denne optrapning risikerer at føre til en atomkrig. Alt dette er naturligvis meget gode grunde til at forhandle en fredsaftale. Hvis man

siger sådant, bliver man anbragt på en dødsliste på ukrainske websteder, som finansieres af USA's udenrigsministerium: Se, det er naturligvis ægte demokrati. De europæiske regeringer deltager regelmæssigt i møder i de ukrainske institutioner, som administrerer disse websteder, som f.eks. det ukrainske Center for bekæmpelse af Desinformation.

Lige nu har man i de fleste vesteuropæiske og amerikanske lande – Storbritannien især – en "Gleichschaltung", en ensretning i de toneangivende medier, som ville få Goebbels til at blegne af misundelse. Der hersker en McCarthy-atmosfære, et digitaliseret Gestapo. I de seneste måneder har adskillige mennesker fortalt mig privat, at de er bange for at sige deres mening, selv i private kredse, fordi de ellers er bange for at blive udstødt.

Jeg vil gerne præcisere dette: Vi har ikke brug for russiske analyser for at nå frem til vores konklusioner. Vi har en international privat nyhedstjeneste, Executive Intelligence Review, som blev oprettet af Lyndon LaRouche i 1974. Det Nationale Sikkerhedsråds Senior Director of International Economic Affairs, Norman Bailey, fortalte os i 1984, i sin stilling som rådgiver i Det Hvide Hus under Reagan-administrationen, at han anså EIR for at være den bedste private efterretningstjeneste i verden. Vigtigere er det, at vi ikke indsamler efterretninger ved at læse avisudklip, men ved at uddanne vores egen politik, og derefter evaluerer vi reaktionerne og drager konklusioner, og analyserer hvad det betyder.

Vi kender forhistorien om den 23. februar, fordi vi er en del af den. Allerede før Berlinmuren faldt, havde LaRouche forudsagt Sovjetunionens sammenbrud absolut korrekt i 1984, da han sagde, at hvis Sovjetunionen ville fortsætte sin daværende politik med at afvise samarbejdet med Reagan om SDI og holde fast i Ogarkov-planen, så ville landet bryde sammen i løbet af fem år. Det er præcis, hvad der skete. Vi fremlagde løsningen på dette – Den produktive Trekant, Paris-Berlin-Wien. Da

Sovjetunionen brød sammen, foreslog vi at forbinde Europa og Asien gennem økonomiske udviklingskorridorer, og vi kaldte det Den eurasiske Landbro. Det var vores idé om en fredsordning for det 21. århundrede. [Fig. 2] Vis venligst billedet af Den eurasiske Landbro, som senere blev til Verdenslandbroen, som stadig er vores nuværende politik.

Det ville have været i alle landes egeninteresse at realisere dette forslag. Vi ved, at det blev afvist af geopolitiske årsager af Thatcher, Bush senior og Mitterrand, fordi det på det tidspunkt var disse landes politik at forvandle den tidligere supermagt Sovjetunionen til et Rusland, som blot ville blive degraderet til at være et råstofeksporterende tredjeverdensland. Det var tanken i 1991 at fjerne en potentiel konkurrent på verdensmarkedet, fordi man mente, at Rusland ville have flere uddannede videnskabsmænd og flere råstoffer, så hvis man tillod økonomisk udvikling, ville det blive stærkere end USA på det tidspunkt.

Men på trods af at denne politik blev afvist på det tidspunkt, vedblev vi med at organisere for Den eurasiske Landbro på fem kontinenter. Vi afholdt hundredvis af konferencer og seminarer, og fra det udgangspunkt oplevede og observerede vi på første hånd, hvordan den historiske chance fra 1989 [fig. 3] blev forspildt. Vi udgav en bog om det. Samt hvordan løfterne om ikke at udvide NATO mod øst blev brudt. Vi observerede på første hånd, ved at organisere for Den produktive Trekant og Den eurasiske Landbro, hvordan chokterapien i Jeltsin-årene reducerede Ruslands industrielle potentiiale mellem 1991 og 1994 til kun 30 %. Hensigten om at ruinere Rusland var allerede til stede, og Jeltsin var det villige instrument for denne politik.

Nu, efter Putin kom til magten, blev politikken for farverévolutioner gennemført: den orange revolution i Ukraine i 2004, rosenrevolutionen i Georgien, den hvide revolution i Rusland og den gule revolution i Hongkong mod Kina. I 1999 iværksatte Blair politikken for "retten til at beskytte", som

var en idé om at erstatte Den westfalske Fred og FN-pagten med en regelbaseret orden for at skabe grundlaget for interventionskrige i Sydvestasien og Libyen.

Nej, vi gentager ikke russisk propaganda. Vi forsøger at give historien en mere hensigtsmæssig retning, og vi konstaterede, hvem der støttede dette forslag, og hvem der var imod det. Vigtigst af alt er vi ikke folk med den flade jords opfattelse. Vi har en anden tankegang, som vedrører det faktiske fysiske univers af ideer, og ikke meninger baseret på sansning. Det er derfor, vi ikke kan blive ”nudget” – med Cass Sunsteins udtryk – til at tro på det, der er den tilladte fortælling.

Jeg sagde i begyndelsen, at vi befinner os i den værste krise i historien som følge af forkerte politik, og den kan derfor korrigeres. Se, LaRouche forudsagde i 1971, og det er sandsynligvis den vigtigste forudsigelse nogensinde i historien, at da Nixon indførte de flydende valutakurser og fjernede dollaren fra guldstandarden, ville det føre til en ny depression, fascism og en ny verdenskrig, hvis landene ville fortsætte med denne valutapolitik. Eller, vi ville være nødt til at få et helt nyt økonomisk system. Det var for 51 år siden. LaRouche har i mellemtiden lavet ni store prognoser og mange, mange flere ved hvert enkelt forgreningspunkt.

Da Den trilaterale Kommission introducerede den ”kontrollerede opløsning af verdensøkonomien”, og forfatterne til forslaget blev alle medlemmer af Carter-administrationen, var dette den onde idé om aldrig at tillade fremkomsten af merkantilistiske økonomier i udviklingssektoren. Aldrig tillade ”et andet Japan” på den sydlige halvkugle, hvilket betyder, at Japan efter at have været uudviklet i mange århundreder, pludselig gennemførte en industriel revolution på få år under Meiji-restaureringen, som naturligvis kunne kopieres af alle udviklingslande. Det skulle være forbudt. Det blev efterfulgt af Volckers højrentepolitik, en brutal nedskæringspolitik, Reaganomics, Thatcherisme, fusioner og opkøb, outsourcing til

billige arbejdsmarkedet, just-in-time-produktion, aktionær værdiskabelse, børsnotering af mellemstore virksomheder, markedsderegulering, derivatspekulation, kvantitativ lempelse, negative renter osv.

På hvert niveau lavede LaRouche ikke blot en strålende analyse, men præsenterede også politiske initiativer [Fig. 4]. Han foreslog IDB i 1975, som var ideen om at erstatte IMF med en udviklingsbank, der ville gøre det muligt at foretage en massiv udbygning af udviklingssektoren. Han foreslog sammen med og for den mexicanske præsident José López Portillo Operation Juárez i 1982. Han foreslog det Strategiske Forsvarsinitiativ, som blev gennemført af præsident Reagan den 23. marts 1983. Vi udviklede i al den tid programmer for Afrika, Latinamerika, Eurasien, Mellemøsten og USA. LaRouche arbejdede altid ud fra den idé, at for at undgå at styre ned i en langvarig mørk tidsalder måtte man få institutionerne til at forkaste og omstøde pengepolitikkens forkerte forudsætninger.

Det drejer sig her om en grundlæggende forskel i tankemåden. Hvis man ser på den lange bue i den universelle historie, har menneskeheden gjort enorme fremskridt. Fra jæger- og samlersamfundet, hvor befolkningen ikke oversteg 10 millioner mennesker på planeten, har der alene i løbet af de sidste 10.000 år været en enorm befolkningstilvækst til omkring 8 milliarder mennesker i dag. Vi ser i denne historie et tilbagevendende fænomen: De egentlige spring fremad skete gennem renæssanceperioder. Jeg kan f.eks. nævne de klassiske grækere, Abbasid-dynastiet, Song-dynastiet i Kina, Den italienske Renæssance, den tyske klassiske periode; alle disse er høje faser i historien, og de blev altid katalyseret af et relativt lille antal personer, som bidrog med originale opdagelser som følge af passende hypoteser inden for videnskab og kunst, hvilket førte til nye erkendelsesmæssige niveauer vedrørende gyldige principper i det fysiske univers. Hidtil er disse opsving hver gang efterfølgende blevet afbrudt af

fremskridtets fjender, som var i stand til at få samfundet fra de ledende lag og ned til det godtroende flertal af befolkningen til at antage synspunkter, der ignorerede de netop opdagede ideers rige, og erstattede dem med ideologier, der passede til disse fjenders – dvs. det herskende oligarkis – særinteresser.

Hemmeligheden bag hvorfor LaRouche har været den mest succesfulde prognosemager mht. økonomiske og sociale tendenser, mens alle hans kritikere har været lutter fiaskoer, ligger i det faktum, at han i løbet af sit liv erhvervede sig et uovertruffet kendskab til de ideer, som i løbet af årtusinder førte til kvalitative fremskridt i menneskehedens historie, i modsætning til de ideer, der ville folde universet ned fra det, som Gauss senere ville kalde det komplekse område, til en reduktionistisk, euklidisk opfattelse af objekter og begivenheder. Platon beskriver denne forskel i huleparadokset: Hvor ideernes virkelige verden eksisterer uden for hulen, mens de mennesker, der er afhængige af deres biologiske sanse- og opfattelsesapparat, kun opfatter virkeligheden som skygger, som sås de på væggene i en hule, svagt oplyst af et bål. Et afgørende eksempel på denne forskel fremhæves af de paradoxer i geometrien, som ikke tillader reduktionistiske løsninger, såsom konstruktionen af de fem platoniske legemer og fordoblingen af linjen, kvadratet og terningen. Det er disse paradoxer, der udgjorde grundlaget for en hel klasse af tænkere, som tænkte og efterfølgende gjorde opdagelser inden for det komplekse område og den platoniske tradition: Brunelleschi, Nicolaus af Cusa, Pacioli, Leonardo da Vinci, Kepler, Gilbert, Fermat, Huyghens, Leibniz, Bernoulli, Kästner, Gauss, Lazare Carnot, Dirichlet og Riemann. Og naturligvis Einstein og Vernadsky. Alle fremskridt i menneskehedens historie er kommet fra denne tradition, som LaRouche har påvist i talrige afhandlinger.

Tværtimod har den reduktionistiske traditions ideologer absolut intet bidraget med, men derimod gjort meget for at

tilsløre indsigten i virkelig viden, såsom den aristoteliske tradition fra Descartes, Newton – husk hans berømte “hypotheses non fingo”, man behøver ikke hypoteser, eller man antager ikke hypoteser – Boyle, Euler, Lagrange, Laplace, Cauchy, Clausius, Grassmann, Helmholtz, Maxwell, Lindeman, Felix Klein, Bertrand Russell og deres elever.

Det samme gælder i bund og grund for ideer i kunsten, hvor man har den grundlæggende, aksiomatiske forskel mellem den klassiske kunst, der sigter mod at højne publikums skabende kraft, og de former for kunst, der dvæler ved at banalisere eller, endnu værre, brutalisere sanserne – oligarkiets foretrukne metode til kontrol af befolkningen. I denne henseende er der ingen forskel mellem Romerriget, der gjorde publikum i amfiteatret medskyldige i drabet på gladiatoren, hvor publikum skulle sætte tommelfingeren op eller ned for at afgøre, om gladiatoren skulle dø eller leve, og den voldskult, som fremstilles i underholdningsindustrien i dag. LaRouche havde en dybtgående viden om de forskellige aksiomatiske synspunkter i disse modsatte traditioner og gav rigeligt bevis for, at det fysiske univers ikke følger den euklidiske geometris vej, f.eks. forskellen mellem den korteste afstand og Leibniz' faktiske princip om mindste aktion. [Fig. 5]

På samme måde kan den fysiske økonomi ikke beskrives fyldestgørende ved hjælp af matematiske og statistiske metoder. LaRouche udviklede hele sin økonomiske videnskabelige metode, udtrykkeligt med en polemik mod informationsteorien og Norbert Wieners og John von Neumanns systemanalyse. Eller, algoritmer egner sig heller ikke til realøkonomien, men kun med metoderne for en riemannsk rumtid i den generelle relativitetsteori. Det er kun denne tænkning i form af det komplekse område, som kan begrebsliggøre virkningen af en uendelig række af opdagelser af kvalitative nye principper i det fysiske univers, som hver især definerer en helt ny økonomisk platform, hvor det nyopdagede princip omdefinerer den relative produktivitet af hvert enkelt aspekt af den

samlede økonomi. Ud fra denne metodologiske tilgang nåede LaRouche frem til det unikke begreb om relativ potentiel befolkningstæthed og det beslægtede begreb om energistrømningstæthed i produktionsprocessen, som begge må øges kontinuerligt pr. kvadratkilometer og pr. indbygger på grund af ressourcernes relativt begrænsede karakter på hvert udviklingsniveau. På hvert niveau er der en tendens til, at omkostningerne til udvikling af ressourcerne stiger og dermed sænker arbejdsproduktiviteten. Med stagnation af det teknologiske niveau stiger bestræbelserne og omkostningerne ved at opretholde det samme antal mennesker, og den relative potentielle befolkningstæthed falder. Men konklusionen af denne kendsgerning er, som LaRouche konkluderer, præcis det modsatte af, hvad den onde Romklub konkluderede i sin oligarkiske propagandapamflet, Grænser for Vækst, nemlig at man fra nu af har brug for nulvækst og endda negativ vækst.

Dette skrev LaRouche imod [Fig. 6] i sin bog There Are No Limits to Growth, hvormed Lyn skrev en af sine vigtigste bøger, og påviste at vedvarende videnskabelige og teknologiske fremskridt er nødvendige, og at man når højere grader af anti-entropi ved kontinuerlig anvendelse af menneskelig kreativitet. Dette svarer til lovene i det virkelige fysiske univers, og det er således forudsætningen for menneskehedens varige overlevelse.

Det relative befolkningspotentiale i det primitive samfund var ca. 0,06-0,1 personer pr. kvadratkilometer, og det samlede potentiale i verden var ikke større end 10 millioner mennesker. I dag, med 8 milliarder mennesker, er der over to størrelsesordener mere, og med den kommersielle anvendelse af fusionsteknologi inden for rækkevidde og de eksisterende teknologier til at producere stort set ubegrænsede mængder nyt frisk og rent vand kan befolkningspotentialet fordobles og endda mere end det på meget kort tid og skabe en levestandard for hvert enkelt menneske, der kan sammenlignes med den gennemsnitlige familie, der lever i Schweiz i dag [Fig. 7].

Fra sol- og vindenergi, med en meget lav energigennemstrømningstæthed, over fossile brændstoffer til kerneenergi, er denne måling steget fra 0,2 kilowatt pr. kvadratmil til 70.000 kilowatt pr. kvadratmil, og har potentiiale til at stige til 1015 kw/kvm med anden generation af fusionskraft. I lyset af denne realitet betyder udfasningen af kerneenergi i Tyskland og EU's politik for den grønne omstilling, Green Deal, ikke kun Tysklands endeligt som industristat – og det er de grønnes hensigt – men også en reduktion af den relative potentielle befolkningstæthed i verden, fordi produktionskapaciteten i verdens fjerdestørste økonomi, Tyskland, vil blive trukket fra, og dette vil absolut føre til en stigning i hungersnød, epidemier og social uro. Dette er også hensigten hos det malthusianske oligarki.

LaRouche kendte alle de væsentlige repræsentanter for de to modsatrettede synspunkter, og han gjorde det fuldstændig indlysende for enhver, der ønskede at vide hvorfor elimineringen af kreativitet og genialitetens potentiiale var så absolut afgørende for den oligarkiske klasse, for hvem den onde Malthus kun var en betalt skribent. Så det var klart, at fællesnævneren for det britiske Ostindiske Kompagnis udsigter, Den trilaterale Kommissions kontrollerede opløsning af verdensøkonomien, Hans Joachim Schellnhuber Store Transformation og World Economic Forums Store Nulstilling er den samme reduktionistiske, empiriske, malthusianske ideologi.

Da Kina erkendte sin fejl, at antagelsen om planetens begrænsede ressourcer var forkert, ændrede de et-barnspolitikken, fordi de erkendte, at hvert ekstra barn ville bidrage med potentialet for nye kreative opdagelser, og de understregede efterfølgende det fortsatte behov for innovation i økonomien. Således skabte den kinesiske økonomi et mirakel, som ikke led under økonomiske cyklusser, fordi den fortsatte stigning i produktiviteten eliminerede årsagerne hertil.

Så Kinas fremgang er resultatet af en korrekt økonomisk politik, som er et ekko af LaRouches teori, og USA og Europa

er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche. Krisen i Vesten er helt og holdent selvforskyldt og ikke et resultat af Ruslands eller Kinas ondsindede politik.

BRICS-landene, SCO, som afholder deres store topmøde den 15. og 16. september – om få dage – i den gamle silkevejsby Samarkand i Usbekistan, mange organisationer i det Globale Syd, som arbejder på en ny økonomisk verdensorden, der genoplever traditionen fra Den alliancefri Bevægelse – alle disse organisationer har til formål at gøre en ende på kolonialismen, overvinde fattigdom og underudvikling. Bælte- og Vej-Initiativet, det Globale Udviklingsinitiativ og det Globale Sikkerhedsinitiativ, som Kina har foreslået, er alle ideer, som skal overvinde de geopolitiske konfrontationer og skabe en platform for en fælles fremtid for menneskeheden.

I stedet for at forsøge at dæmme op for denne udvikling, bør USA og Europa genoverveje årsagerne til, at vi befinner os i det nuværende rod, og vi bør gå sammen med disse lande om et nyt paradigme for internationale forbindelser baseret på de 5 principper for fredelig sameksistens og FN-pagten. Vi bevæger os ikke kun ind i et varmt efterår og en varm vinter, men efter al sandsynlighed i retning af hele systemets sammenbrud. Derfor har Schiller Instituttet fremlagt behovet for et nyt paradigme, en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, på bordet.

Så med Friedrich Schiller kan vi sige: "Mennesket er større end sin skæbne", forudsat at vi følger López Portillos råd og "lytter til Lyndon LaRouches vise ord. Mange tak

---

Rapport fra panel 2: “Forsvar retten til at diskutere! Tal imod sortlister og undertrykkelse af søgen efter sandheden

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Med Schiller Instituttets talisman, Harley Schlanger, der selv står på den onde ukrainske Myrotvorets-mordliste, som ordstyrer, var panel 2 på Schiller Instituttets konference i dag helliget afsløringen af, hvordan Ukraines Nationale Sikkerheds- og Forsvarsråd og dets datterselskab Center for Countering Disinformation (CCD) samt det berygtede Myrotvorets Center-websted, med massiv finansiering og støtte fra USA, EU og NATO, benyttes til at lukke munden på og endda myrde dem, som udtrykker synspunkter i uoverensstemmelse med den vestlige ”fortælling” om krigen i Ukraine. Den 14. juli 2022 blev der ved et rundbordsarrangement i Kiev, som CCD var vært for med repræsentanter fra USA's udenrigsministerium, NATO og forskellige militært tilknyttede NGO'er, afsløret en ”sortliste”, hvor 71 prominente personer blev udpeget som ”russiske propagandister” og ”informationsterrorister”, der er skyldige i krigsforbrydelser, for den forkastelige forbrydelse ... at udtrykke ytringsfrihed. De første 31 personer på listen er medlemmer af eller venner af Schiller Instituttet, som har talt på Schiller Instituttets konferencer, der fremmer fred gennem dialog og økonomisk udvikling. Tæt knyttet til CCD er Myrotvorets Center, der drives af ukrainske nazister, og som vedligeholder en online-database, hvis indhold udelukkende kan karakteriseres som en drabsliste, med personlige oplysninger om tusindvis af mennesker, herunder journalister, børn, berømtheder, politikere og andre. Helga Zepp-LaRouche selv,

formand for Schiller Instituttet, er opført på denne drabsliste. Adskillige personer på listen er blevet brutalt myrdet, og deres Myrotvorets-profilbillede er efterfølgende blevet opdateret med en stor rød skråstreg på tværs over deres portræt, hvor der er påført ”likvideret”.

Schlanger indledte panelet med at anføre, at sandheden ofte er det første offer i krig. Længe før Ruslands særlige militære operation, havde den russiske regering søgt sikkerhedsgarantier fra Vesten. Disse bestræbelser blev saboteret af NATO. Da den militære operation blev indledt, hvor Vesten bevæbnede og finansierede Ukraine, erklærede den amerikanske forsvarsminister, Austin, at Vestens hensigt var at udnytte krigen til at svække Rusland. Folk, der var modstandere af krigen, blev sat på Myrotvorets dødsliste. Schlanger beskrev den ekstraordinære pressekonference afholdt af Executive Intelligence Review onsdag den 7. september, hvor Myrotvorets og CCD blev afsløret. Han gjorde det endvidere klart, at Schiller Institutets hensigt er at lukke Myrotvorets og CCD ned.

Panelets hovedtaler var LaRouches uafhængige kandidat til posten som amerikansk senator fra New York, Diane Sare, som benævnte sin præsentation: ”Den bedste af alle mulige verdener”. Hun indledte med at beskrive, hvordan de herskende eliter bruger britiske ”del og hersk”-metoder til at vende folk, der er udpeget til underkastelse eller udryddelse, mod hinanden. Hun brugte eksemplet med indvandrere, der betegnes som ”illegale”, en nedsættende betegnelse, som gør dem sårbare over for marginalisering i samfundet. Men de, der accepterer denne retfærdiggørelse af mishandling, vil helt sikkert møde den samme skæbne. Hun påpegede også Bidens nylige tale, hvor han hævdede, at 74 millioner amerikanere, der stemte på Donald Trump i 2020, skulle være statsfjender. Folk er programmeret til ikke at tale med andre, der har en anden mening om et eller andet ”emne”. Men kan civilisationen overleve, hvis folk ikke er villige til at undersøge de selvstændige aksiomer i

deres tankegang og afgøre, om det de tror er sandt?

Sare gjorde opmærksom på, at det amerikanske folk har forårsaget den nuværende katastrofale politik, der har ført til den nuværende økonomiske elendighed, via egne handlinger. Hun brugte et eksempel fra Lyndon LaRouche, der profetisk advarede om det økonomiske sammenbrud og truslen om fascismen, men samtidig foreslog løsninger, der kunne afhjælpe krisen. Den "anglo-hollandske liberale klike", der så LaRouche som en trussel mod deres magt på grund af hans ideer, forsøgte at dræbe ham, nedlagde hans publikationer med hundredtusindvis af abonnenter og gennemførte en massiv smædekampagne for at bagvaske ham og til sidst anbringe ham i fængsel. Flertallet af amerikanerne accepterede løgnene og tillod som følge heraf, at deres egne tanker blev fængslet.

De voksende rædsler i form af krig, massesult og hyperinflation, der truer milliarder af menneskers liv, er et direkte resultat af, at folk tilslutter sig den politik, som vores såkaldte regering fører. Men i dag samarbejder Ruslands præsident Putin og Kinas præsident Xi om at skabe en ny økonomisk orden baseret på menneskelig værdighed, udvikling og videnskabelige fremskridt. Denne nye orden vil ikke blive besejret af sanktioner, da den repræsenterer mindst 40 % af verdens befolkning. Eftersom USA blot repræsenterer 4 % af verdens befolkning, isoleres USA yderligere, i takt med at USA forsøger at begrænse denne nye økonomiske orden. Formålet med sortlisten er at lukke munden på folk gennem frygt, ved at stemple dem der repræsenterer sandheden, som "informationsterrorister" eller "politiske ekstremister" eller "oprørere". Grunden til at de russiske soldater har så høj moral, og at de unge mennesker i Irak og Yemen er så optimistiske, er, at de har håb om en bedre fremtid. Grunden til at amerikanerne er så pessimistiske er, at vi befinner os på den forkerte side af historien og har forladt de principper, som engang inspirerede hele verden. Sare udtrykte, at hendes største frygt ikke er, at de "sadistiske

folkemorderiske perverse” vil få succes med deres planer om globalt diktatur, for det vil de ikke opnå, men at når deres system bryder sammen, mon vi så vil være fornuftige nok til at samarbejde med Rusland og Kina, eller vil vi overgå til en ny mørk tidsalder, som civilisationen aldrig vil komme sig over igen? Derfor må censuren bringes til ophør, og i 100-året for hans fødsel skal LaRouches navn renses.

Den næste taler var Gretchen Small fra Executive Intelligence Review, en af lederne af en særlig undersøgelsesgruppe, der for nylig har udarbejdet to afgørende rapporter: ”Kievs ‘Info Terrorist’-liste: ‘Global NATO’ udsteder anslag mod fredsforkæmpere” og ”Ukraines database over dødslister: myrotvorets.center”. Hendes præsentation var primært en synopsis af de to rapporter, som varmt kan anbefales. Der blev dog gjort opmærksom på en meget vigtig pointe, nemlig at CCD, der blev dannet i april 2021, længe før den russiske ”særlige militære operation”, er en stedfortræder, som USA, EU og NATO bruger til at udpege folk internationalt betragtet som ”informationsterrorister”, der vover at afvige fra den vestlige ”fortælling”. Hvis folk, der fører en dialog om fred, bliver udpeget som ”informationsterrorister”, som i Schiller Instituttets tilfælde, overgår dette langt mere end George Orwells roman 1984.

Derefter talte oberst Richard H. Black (pensioneret). Hans indlæg var ”Forbud mod ulovlige forsøg på at bringe amerikanske borgere til tavshed”. Oberst Black udtrykte sin forargelse over, at bevillinger fra den amerikanske kongres anvendes til at finansiere en udenlandsk enhed, Ukraines CCD, til at undertrykke ytringsfriheden her i USA. Han gennemgik, hvorledes det lykkedes den amerikanske befolknings forargelse og modreaktion at få Homeland Securitys Disinformation Governance Board, som skulle ledes af den klovneagtige og narcissistiske Nina Jankowicz, lukket midlertidigt ned. Det indlysende formål med dette nævn var politisk censur. Men Biden-administrationen overførte med støtte fra Kongressen

blot denne funktion til Ukraine. CCD er blevet brugt til at udpege folk her i USA med saglige udenlandske synspunkter, som f.eks. senator Rand Paul og tidligere kongresmedlem Tulsi Gabbard, som ”informationsterrorister”. Oberst Black mener, at CCD foretager henvisninger til Myrotvorets Center, som derefter målretter disse henvisninger til mord, idet han nævner eksemplet med Darya Dugina, som blev sprængt i luften i Moskva af en bombe, der blev placeret under hendes bil den 20. august. Han gav også udtryk for, at han på baggrund af en artikel i Rio Times mener, at den mand, der forsøgte at myrde Argentinas vicepræsident Cristina Fernández de Kirchner, Fernando Sabag Montiel, kan have forbindelser til den nazistiske Azov-bataljon i Ukraine. Black afsluttede med at forlange, at det skal forbydes Kongressen at misbruge bevillinger til at censurere amerikanere.

Dr. George Koo, formand for Burlingame Foundation, stillede spørgsmålet: ”Hvorfor er mit navn på en sortliste?” Han erklærede, at han aldrig offentligt har udtalt sig om, at konflikten i Ukraine er en stedfortræderkrig mod Rusland, eller om de ukrainske nazistiske formationer. Hans konklusion var, at hans præsentationer på Schiller Instituttets konferencer, hvor han anbefalede en afslutning på krigen gennem diplomati, må have været den udløsende faktor for hans optagelse på listen. Selv om han på en måde udtrykte øre over at være på CCD-listen for sine synspunkter om støtte til en afslutning på krigen, er han også forarget over, at amerikanske skatteyderes penge bruges i et forsøg på at lukke munden på ham.

Jim Jatras, tidligere rådgiver for det republikanske senatslederskab, talte om emnet ”Schiller Institutett”: Lighting Rod To Meet Perilous Times”. Han indledte med at sige, at vi i sandhed befinner os i en farlig tid, eftersom Biden-administrationen sammen med den republikanske ledelse presser på for at få en global krig, og fordi Biden i sin tale på Labor Day stempledé omkring halvdelen af det amerikanske

folk som fascister og ekstremister. USA's støtte til CCD i Ukraine udsætter amerikanere for voldshandlinger. Jatras mener, at vores efterretningstjenester er medskyldige i støtten til CCD, og at Kongressen må stoppe dette. Han udtrykte sin taknemmelighed over for Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttet for at være flagskibet og lynafllederen, der kæmper for at få dette til at blive en realitet.

David Pyne, viceredirektør for Nationale Operationer for EMP Task Force on National and Homeland Security, betitlede sin præsentation: "Hvordan er det at fremme en realistisk fredsplan en krigsforbrydelse?" Han indledte med at angribe præsident Biden for hans "tirade i den bedste sendetid" mod 74 millioner amerikanere, hvor han betegner dem som ekstremister og fascister. Han stillede også spørgsmålet: "Hvorfor forsøger man at lukke munden på folk, der er imod krig?" Pyne fortalte, hvordan han i god tid på forhånd advarede om, at Rusland ville invadere, hvis Ukraine undlod at erklære neutralitet. Efter den militære operation offentliggjorde han en fredsplan, for hvilken han blev tilsvinet af ukrainerne som en betalt propagandist for Rusland og efterfølgende sat på CCD's sortliste. Han modtog en syndflod af hadefulde e-mails fyldt med skældsord for den "forbrydelse", at han ønskede at afslutte krigen gennem diplomati, så genopbygningen af landet kunne påbegyndes. Han mener, at Biden-regeringens politik med at forsyne Ukraine med langtrækkende våben driver os mod en atomkrig.

Igor Lopatonok, filminstruktør ("Ukraine on Fire" og "Revealing Ukraine") og nærværende af Oliver Stone, navngav sin præsentation: "Shut Down the Nazi Kill List, It Is Not Just in Ukraine" (Luk nazisternes dødsliste, den findes ikke kun i Ukraine). Lopatonok indledte med at diskutere Maidan-kuppet i 2014 og dets efterspil. Myrotvorets Center blev oprettet efter kuppet sammen med tre tv-stationer finansieret af George Soros, den hollandske ambassade og andre vestlige kilder for at formidle en pro-vestlig fortælling. Nazistiske formationer

blev også integreret i de ukrainske væbnede styrker, og der blev iværksat militære operationer mod Donbas-regionen, hvor flertallet af befolkningen var imod kuppet. Myrotvorets blev i første omgang brugt til at ramme folk i Donbas, derefter alle i Ukraine, hvis de var imod det nazistiske regime, og derefter hele det internationale samfund. Der er 5.000 udenlandske journalister på Myrotvorets' dødsliste, hvoraf mange er blevet dræbt. Da Biden kom til magten, eskalerede situationen. Lopatonok har selv været på drabslisten siden 2019, og han er overbevist om, at vi må lukke den nu, ellers vil den føre til en drabsliste her i USA. Vi må kalde Myrotvorets for det som det er – nazistisk.

Bradley Blankenship, en journalist, der har skrevet for RT, Xinhua, CGTN og andre nyhedsbureauer, mener, at han er den yngste person på CCD's sortliste. Han voksede op i det nordlige Kentucky, som var centrum for opium-epidemien. Tidligere i sin karriere har han rapporteret om krigen i Syrien og er blevet angrebet som betalt agent for Hizbollah, og han har rapporteret om Ecuador, hvor han blev udpeget af Moreno-regeringen som mål for at afsløre menneskerettighedskrænkelser. I øjeblikket er han mål for angreb fra regeringen i Tjekkiet, hvor han nu bor, fordi han kritiserede nedrivningen af statuen af en sovjetisk general, der hjalp med at befri Tjekkoslovakiet fra den nazistiske besættelse. I Tjekkiet kan en person blive sendt i fængsel for at give udtryk for pro-russiske synspunkter. Blankenship mener, at han blev opført på CCD-listen, fordi han anførte, at de vestlige sanktioner mod Rusland ikke virker, at Ukraine er et arnested for højreekstremisme, og at Ukraine bør forhandle om en fredsaftale. Han gjorde opmærksom på, at han aldrig har støttet Ruslands invasion af Ukraine og mener, at invasionen er en overtrædelse af folkeretten. Da han ved, at CCD støttes af USA, har han svært ved at føle nogen form for fædrelandskærlighed over for sit land.

Den efterfølgende præsentation var af Eva Bartlett, en

canadisk journalist, som har dækket krigen i Gaza, Syrien og Donbas. Hun er på Myrotvorets dødsliste og mener, at hun blev sat der på grund af en artikel, hun skrev for MintPress News, som beskrev de ukrainske væbnede styrkers beskydning af civile mål i Donbas. Ikke alene fortsætter denne beskydning, men Donetsk-regionen blev for nylig bombarderet med tusindvis af "petalminer", som er små eksplasive anordninger, der ligner børnelegetøj. Eftersom Ukraine har underskrevet traktaten om forbud mod disse typer ammunition, udgør deres anvendelse af petalminer en krigsforbrydelse. Indtil nu er 60 civile blevet lemlæstet af disse sprængstoffer. Hun erklærede, at Canada er inficeret med pro-nazistiske ukrainere, hvilket gør hende bange for, at hvis hun skulle vende tilbage til sit hjemland (hun har ikke været der siden 2020), ville regeringen ikke gøre noget for at beskytte hende. Denne frygt forstærkes af det faktum, at det regeringskontrollerede Canadian Broadcasting Corporation kørte en kampagne, hvor hun blev stemplet som russisk propagandist. Meget af den propaganda, der blev fremsat af CBC, ligner den der er indeholdt i hendes profil på Myrotvorets dræberliste. Ifølge Bartlett er der 327 børn på drabslisten. Hun fortalte også, hvordan det hotel, hvor hun boede under sit besøg i Donbas, som normalt bruges af udenlandske journalister, blev beskudt af ukrainerne, mens hun befandt sig i bygningen.

Den sidste taler var Mira Terada, leder af den Moskva-baserede Foundation To Battle Injustice. Hun redegjorde for fondens bestræbelser på at lukke Myrotvorets hjemmeside. Fonden har fremlagt beviser for FN, FN's Sikkerhedsråd, UNICEF og andre agenturer vedrørende Myrotvorets' forbrydelser. Terada talte om det store antal børn på listen, herunder to niårige børn, samt det store antal journalister fra 38 forskellige lande. Hun mener, at det kun er muligt at vinde kampen for at lukke Myrotvorets ved hjælp af en fælles indsats fra organisationernes side. Fonden er i øjeblikket i færd med at udsende en erklæring til godkendelse af det internationale journalistfællesskab og vil snart stille en online-

underskriftsindsamling til rådighed på deres websted.

Den russiske økonom Sergei Glazyev roser Lyndon LaRouches tankegang på 100-årsdagen for hans fødsel

På engelsk:

Sept. 12, 2022 (EIRNS)—Renowned Russian economist Dr. Sergei Glazyev sent a message of appreciation of the thinking and impact of Lyndon H. LaRouche, Jr., on the centenary of his birth, September 8, to his widow and co-thinker Helga Zepp-LaRouche, founder of the Schiller Institute.

Glazyev is an Academician of the Russian Academy of Sciences, who has also held various posts in the Russian government since 1992. His book *Genocide: Russia and the New World Order* was brought out in English by EIR in 1999.

As a Member of Parliament, he headed up the State Duma's Committee on Economic Policy. In that capacity, in 2001 he invited Lyndon LaRouche to speak at hearings he convened on how to protect and develop the real economy in the face of a global financial crisis. In recent years Dr. Glazyev has concentrated on Eurasian economic integration and development.

*The following text was taken from Dr. Glazyev's 14-minute video message, which is posted on the Schiller Institute of Germany's YouTube channel.

This year progressive people around the world are observing

the centenary of the birth of the brilliant thinker and, I wouldn't hesitate to say, prophet of our time, Lyndon LaRouche. Unfortunately, we no longer can converse with him, and it's a pity he did not live to see the day when his warnings about the crash of the world financial system came to pass.

Already 30 years ago, and perhaps even earlier, Lyndon LaRouche drew attention to the fact that the inflation of financial bubbles, including derivatives bubbles, and the creation of financial pyramid schemes would inevitably bring about the collapse of the world financial system. And he proposed to adopt timely measures to avert that collapse.

If the leaders of the world's nations had listened to the voice of Lyndon LaRouche then, perhaps we might have managed to avoid the social upheavals we confront today as a result of the collapse of the world financial and economic system, which is based on unlimited emission of the dollar and other Western reserve currencies.

These financial bubbles are not getting any smaller. We have seen that attempts to clean them up, end in the inflation of new bubbles. Even the crash of 2008, which erased tens of trillions of dollars of people's savings, including pension funds, did not prevent financial bubbles from bloating up again as a result of the limitless emission of the world reserve currencies, using the device of so-called quantitative easing.

Lyndon LaRouche proposed a mutual cancellation of these debts, observing the principle of fairness and effectiveness.

In effect, what we see now is that the emitters of the world reserve currencies are simply refusing to fulfill their responsibilities. It could have been anticipated, that if countries which took the path of pumping up financial bubbles, abusing their monopoly on the right to issue a world currency,

ran into a situation where the scale of these financial pyramids greatly exceeded the country's ability to service them, the question would inevitably arise of how to repudiate these debts. Simply declare bankruptcy before the whole world, or come up with some other ways to write off their obligations—repudiate them?

The United States, Great Britain, the European Union and Japan have taken that second route. They unilaterally seized, and blocked, Russia's foreign currency-denominated reserves. That means they are refusing to fulfill their obligations to Russia.

Russia invested—that is, extended a credit to these countries, in the amount of more than \$400 billion, that's the state-sector component and the government's own, our foreign-currency reserves. plus another approximately \$1 trillion belonging to private parties is located in jurisdictions of the Western emitters of world reserve currencies.

The attempts to block these funds essentially means a default, but a default on what is owed to one of their creditors. In the past, we used to call this piracy, or robbery.

Of course, these extraordinary measures, which are totally against international law and violate every conceivable rule of decency, as well as the standards of the World Trade Organization and the International Monetary Fund, can be challenged in court. But, on the one hand, this would run into the national will of the emitter-country, which may be that of a pirate or a bandit, as we are witnessing right now.

On the other hand, their action won't save the system, because even if the U.S.A. and its European allies refuse to fulfill their obligations to Russia, that is only a small percentage of the financial obligations the world reserve currency emitters have to the entire world and their own domestic markets.

So the world is plunging into chaos, in precise accordance with the scenario, the negative scenario, that Lyndon LaRouche spoke about in forecasts he made 30 or 40 years ago.

Back then, he proposed that, instead of pumping up financial bubbles, the world reserve currency emitter-countries, together with their partners and other countries, should invest in building global infrastructure, which would reduce the cost of trade, increase the efficiency of international economic ties, and, overall, contribute to raising connectivity worldwide. So he viewed the process of globalization as a process of expanding cooperation among countries, rather than attempts by some countries to exploit others.

As for the liberal globalization that today is leading to the collapse of the world financial system, LaRouche criticized it. He proposed a different model of globalization, based on the principles of physical economy: in particular, the famous project, which he and his wife, Helga Zepp-LaRouche, put forward for international discussion—the so-called Eurasian [Land-] Bridge. This is a splendid and interesting project, which now, after many years, has begun to be implemented through the Chinese Belt and Road initiative, which we support through linking it with the Eurasian Economic Union.

Lyndon LaRouche looked decades ahead. He warned the U.S.A. and its partners about the inevitable collapse of their financial expansion policy, under which the interests of speculators eclipse the national interest and the development of the economy.

The global speculators and world oligarchy, which are parasites on the monetary emission of world currencies, greatly disliked LaRouche for this. He was persecuted and faced with imprisonment. He ran for the U.S. Presidency several times, and if Lyndon LaRouche had been elected President, the world today would be developing in a stable

fashion. There would not be the growing chaos, there would not be the worldwide wars and provocations, which the global oligarchy does in order to write off its debts.

There's a Russian proverb: "War writes everything off." In order to write off its debts to Russia, as well as to Europe, Washington provoked the war in Ukraine, and continues to deepen the confrontation. Things have reached the point where Washington's agents of influence are shelling a nuclear power plant, to raise the temperature of the conflict and create the basis for a clash between Russia and all of NATO: NATO aggression against Russia.

The present nightmarish moment, with the breakdown of the entire system of international law, and of international cooperation, the collapse of the financial system, could have been avoided, if the Democratic Party organization had supported LaRouche as their Presidential candidate many years ago. But, unfortunately, history does not recognize the subjunctive mood. Or, as we tend to put it, no one is a prophet in his own country.

LaRouche's voice was heard very well. We remember him. In practically all the major countries in the world that today are developing successfully—above all India, and China—there are partisans of LaRouche. They have used his thoughts and ideas, for creating their economic miracles. It is the principles of Physical Economy championed by LaRouche, that today underlie the Chinese economic miracle and are there in the foundations of India's economic development policy. The supporters of LaRouche in those countries exert a fruitful, very positive, and constructive influence on economic policy-shaping in these leading nations of the new world economic paradigm.

We should not forget the creative legacy of Lyndon LaRouche, which demonstrates the interconnection of events taking place today with their roots many centuries ago. I was always

impressed by Lyndon LaRouche's enormous erudition. He saw the parasitical global oligarchy from its origins. He traced how those oligarchical families were parasites on trade, first in Venice; then they resettled, and continued to build up their financial power, through international trade and global speculation, in Holland; then they relocated to England; and after that, seized control of the political system of the United States.

Lyndon LaRouche saw the totality of world history through the prism of the struggle between the Good—national interests, the interests of improving the general welfare—and the forces of Evil—the world financial oligarchy, which hinders countries' development, which strives to extract speculative super-profits from trade and economic cooperation, and which deceives the entire world by inflating speculative bubbles, and abuses its positions of power in the countries where it dominates the political system. We see how today's U.S. financial oligarchy is unleashing hybrid world war, up to and including the risk of a nuclear catastrophe, for the purpose of holding on to its global hegemony.

Lyndon LaRouche's warnings are coming to pass. It is important, that these warnings are not abstract. They are not simply lines on a graph. I remember the famous [triple] curve, where he showed the growing gap between the size of the world [real] economy and the size of the world financial system. He was the first to make note of this disproportion, which 30 years ago was still not so big; it could still have been overcome by transforming the excess financial aggregates into the real sector—into real investment projects. Now, this is a gigantic abyss. It is impossible today to transform quadrillions of dollars of financial bubbles into investments in the real sector of the economy. There are simply no mechanisms for this. None was created, because the parasitical financial oligarchy, which hated LaRouche, which always tried to shut his mouth, and persecuted him and tried to keep him

locked up, ultimately acquired a monopoly on political power in the United States. And today, it uses its political influence in Washington to force all the countries in the world to obey its will. It continues to dominate the world and exert its hegemony for extracting super-profits from speculative operations.

Lyndon LaRouche turned out to be right. Today we rely on his work, his writings, in composing proposals for a very rapid transition to a new world economic paradigm. We call it an integrated world economic model, in which finance capital will be subordinated to the tasks of developing the economy, and in which the principles of Physical Economy will come to fruition. As we can see, countries that are taking this path are enjoying success.

There is no doubt that the ruling American financial oligarchy is losing the hybrid world war, which they have started against all mankind. It's only regrettable, that the price that has to be paid for this will be very high. That includes the lives being lost as a result of the war that the American and European financial oligarchy organized against Russia on the territory of Ukraine. We have to muster all our forces to fight that evil, and the creative legacy of Lyndon LaRouche helps in this.

May his memory live forever.

Rapport fra panel 1 ved Schiller Instituttets

konference: ” Hvorledes man kan inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i verdenshistorien”

Den 10. september 2022 (EIRNS) – Dagens EIR Daily Alert består primært af rapporter fra den internationale konference i Schiller Institutet, afholdt den 10.-11. september under ovennævnte titel. Hovedtaleren i panel 1, Helga Zepp-LaRouche, afslørede fortællingen om ”demokratierne” i Vesten overfor de ”forbryderiske diktaturer” i Rusland og Kina – i virkeligheden er situationen ”spejlvendt”. Hun redegjorde for svindlen med et ”demokrati” uden ytringsfrihed, uden offentlig debat og med dødslister over dissidenter – det hun benævnte et ”digitaliseret gestapo”. Hun fortsatte med at gennemgå arven fra sin afdøde mand, Lyndon LaRouche: Hemmeligheden bag LaRouches succes var et uovertruffet kendskab til renæssancens idéer i den platoniske tradition. Vores fjende, den oligarkiske klasse, har brug for at eliminere kreativitet og genialitet for at forsvare sin status. Kina korrigerede vildfarelsen med et-barn-politikken, da de erkendte, at ressourcerne ikke er begrænsede, og at flere børn betyder øget kreativitet, hvilket er et ekko af LaRouches idéer. Hun hævdede, at ”USA og Europa er ved at bryde sammen, fordi de foretrækker Malthus frem for LaRouche”.

Jozef Mikloško, tidligere vicepremierminister i Tjekkoslovakiet, beklagede, at Europa ikke har kunnet drage fordel af kommunismens sammenbrud, og bemærkede ironien i at LaRouche blev tvunget i fængsel på et tidspunkt, hvor der var et omfattende budskab om større frihed. ”Han var en skarp forkæmper, men samtidig fuld af sjov og ømhed”, sagde

Mikloško, som mødte LaRouche første gang i fængslet i Rochester.

Prof. Ding Yifan, vicedirektør for Forskningsinstituttet for Verdensudvikling, China Development Research Center, erindrede, hvordan Lyn introducerede ham for den fysiske økonomi og behovet for ”anti-entropiske faktorer”. Han beskrev, hvordan den finansielle sektor i dag er præget af en entropisk politik. LaRouche lærte ham, at synarkister fremkalder finanskriser, som de udnytter, men at dette også vil medføre deres egen undergang. Finanskrisen slår i sidste ende tilbage. LaRouche, som lærte os, at infrastrukturudvikling udgør grundlaget for en sund udvikling, kan betragtes som forløberen for Kinas Bælte- og Vej-Initiativ.

Prof. Georgy Toloraya, næstformand for bestyrelsen i den russiske Nationale komité for BRICS Research Dept. oplyste, at Rusland var ivrig efter at tilslutte sig den vestligt ledede nye verdensorden efter Sovjetunionens sammenbrud, som en ligeværdig partner, men at Rusland blev afskåret fra denne mulighed. I dag kæmper Rusland ikke i Ukraine for at erhverve territorium eller ressourcer – det har tilstrækkeligt. Denne krig er en eksistentiel kamp. ”Vesten” kæmper ikke for demokrati, men for dominans – og plyndrer hele verden til sin egen fordel.

Ray McGovern, tidligere senioranalytiker i USA's Central Intelligence Agency (CIA) og stiftende medlem af Professionelle militærveteraners efterretninger for Fornuft, (VIPS), leverede et enkelt budskab: Vi kan overleve denne krise, som minder om den vi overlevede i 1930'erne, som brød ud i Tyskland. Moralen er ”giv aldrig op”.

Cliff Kiracofe, tidligere ledende medarbejder i det amerikanske senats udvalg for udenrigsrelationer og nuværende formand for Washington Institute for Peace and Development, mindedes tidligere samvær med Lyndon og Helga LaRouche i en

stimulerende intellektuel atmosfære præget af venlig gæstfrihed. Han erklærede, at De Forenede Nationer skal styrkes og have en central plads i det internationale system. Han hævdede, at præsident Xi og Putins fælles erklæring den 4. februar markerede en ny fase i udviklingen af de internationale forbindelser og nævnte i denne forbindelse "multipolære" organisationer som BRICS, SCO og ASEAN. Er Washington blevet en slyngelstat? Nancy Pelosis "eskapade" i Taiwan skete i forbindelse med USA's stedfortræderkrig mod Rusland. Hun forsøgte at rekruttere asiatiske nationer til anti-Kina-politikken, men "ingen bed på". Tilsvarende blev Anthony Blinken afvist under sin anti-kinesiske rundrejse i Afrika. USA har begået tre alvorlige og uigenkaldelige fejltagelser: Vietnam-krigen, overherredømmet efter Den kolde Krig og krigen i Afghanistan. USA genstartede Den kolde Krig – deres begrundelse var: "Hvis en unipolær verden ikke kan gennemføres, vil vi genindføre den bipolare verden".

Maratonvideo hylder LaRouches 100-årsdag: Sandhedens triumf

Den 8. september 2022 (EIRNS) – I dag fejrer den internationale LaRouche-bevægelse årsdagen for det, som ville have været Lyndon LaRouches 100-års fødselsdag, hvis han havde været i live. Der afholdes talrige demonstrationer og lignende aktiviteter til ære for LaRouche. En hel dag med et væld af videooptagelser, herunder individuelle vidneudsagn af så kort varighed som et minut, og optagelser af begivenheder i LaRouches historie på op til tre timer. Dagens overordnede budskaber består for det første af, at LaRouche vidste, hvordan man kunne overvinde spændingerne mellem NATO og Sovjetunionen, ved at forenes som allierede for at

neutralisere atomvåben og genoprette økonomisk vækst og teknologisk fremskridt i hele verden. Dernæst fortsætter vi den kurs, som han og hans kone Helga fulgte på det tidspunkt, hvor han døde. For det tredje kan vi sejre, hvis borgerne i Amerika og Europa handler i deres egne interesser i samarbejde med Kina, Indien og udviklingslandene i Asien og Afrika.

Dagen begyndte kl. 6.00 EDT med en tre timers udsendelse af mindeprogrammet fra 2019 med titlen: "The Triumph of Lyndon LaRouche". Det blev indledt af hans hustru, nærmeste medarbejder og efterfølger til hans lederskab, Helga Zepp-LaRouche. Det blev tillige afsluttet af Helga, efterfulgt af et musikalsk arrangement, bl.a. med Mozarts Ave Verum Corpus, der var dedikeret til den indflydelse, som Kristus' død har haft på alle kommende tider. Programmet afspejlede Helgas initiativ, som var fuldt ud dedikeret til hendes mands engagement i at inspirere hele menneskeheden gennem direkte og indirekte kontakt med tusinder og millioner af mennesker, for at indgyde dem en forståelse af, at udelukkende menneskelig kreativitet kan tilvejebringe en bedre fremtid for menneskeheden. På nuværende tidspunkt indebærer dette, at kun en umiddelbar udvidelse af direkte kreativ handling vil gøre menneskehedens fremtid mulig.

Et bemærkelsesværdigt træk ved programmet var, at betydeligt mere end halvdelen af tiden bestod af klassisk musik fra Bach til Brahms, herunder en omfattende fremførelse af spirituals. I sine afsluttende bemærkninger fortalte Helga, der roste sin mand som det mest humane og kærlige menneske, hun nogensinde havde kendt, at hun svarede Lyn på hans sidste ord til hende: "Ich liebe dich", på samme måde. Denne udveksling mellem de to kan opfattes som et bånd, der ikke kun binder de to, men som en påmindelse om deres gensidige forpligtelse over for hele menneskeheden. En forpligtelse, som de gerne ser, at vi alle sammen tilslutter os.

Mindehøjtideligheden blev efterfulgt af en serie i fem dele, "The Power of Labor", udarbejdet og udsendt første gang af

LaRouches organisation i forbindelse med LaRouches præsidentkampagne i 1984, som skulle benyttes sammen med LaRouches lærebog "So, You Wish to Learn All About Economics? Han indledte sit foredrag med at opregne de store genier fra den gyldne renæssance og deres efterfølgere. Heriblandt var Nicolaus af Cusa, Leonardo da Vinci, Gottfried Leibniz og Carl Gauss. Den første af disse, langt den mindst kendte af de fem i det 21. århundrede, kaldte LaRouche "det mest betydningsfulde sind i de sidste 600 år". Kernen i LaRouches forståelse af økonomi består i, at al virkelighed er baseret på handling. At identificere et objekt som en kendsgerning, hvilket er almindeligt, er ikke videnskabeligt. Alt, der erkendes i universet, er under forandring og følger specifikke regler for forandring, og bevægelse. Den gamle grundlægger af videnskabens sprog, Panini, formidlede dette ved at fastslå, at alt sprog er baseret på transitive verber, dvs. verber, der beskriver handling. I overensstemmelse med hans forståelse, er de fem økonomiske lektioner, der præsenteres, baseret på de moderne fysiske love, som blev udarbejdet af Nicolaus af Cusa og den række af videnskabsmænd, der fulgte hans initiativer.

LaRouche sporedede en forståelse af økonomi tilbage, ved at forstå årsagssammenhængen på den måde der formidles i 1. Mosebog kapitel 1, vers 28. Det er det vers, som beretter om Guds velsignelse og råd til Adam og Eva, og som gælder for hele menneskeheden: "Bliv frugtbare og mangfoldige og opfyld jorden og gør jer den underdanig, og hersk over havets fisk og over luftens fugle og over alt levende, der kryber på jorden." Det betyder, at der er en proces i menneskelivet, som indebærer, at man tager ansvar for en sammenhængende udviklingsproces, der til stadighed tilvejebringer den fremtidige eksistens.

Herefter fulgte en optagelse af LaRouches første foredrag ud af fire om emnet: "Beyond Psychoanalysis". Heri påpegede LaRouche, at i perioden efter Første Verdenskrig, og som faktisk går tilbage til den situation, som Percy Shelley

diskuterede i værket “Defense of Poetry”, at samfundets forståelse af, hvorledes faktuelt organiserede strukturer skal fungere, er afhængig af poetisk kommunikation. Det er ensbetydende med, at poesien er det medium, gennem hvilket en kontinuerlig udviklingsproces kan formidles til menneskeheden. Dette fungerer, for hvis poesien er digterkunst, udtrykker det det faktiske forhold mellem den kreative forståelse og virkeligheden af både social og fysisk handling.

Efter optagelsen af “Beyond Psychoanalysis” blev der fremført en optagelse af LaRouches video “Storm over Asien”. Heri gennemgik LaRouche sin intervention i finansielle og økonomisk-politiske spørgsmål, som går tilbage til 1977 og fortsætter frem til 1999. Hans advarsler om konsekvenserne af Nixons beslutning i 1971 om at skrotte de internationale finansielle aftaler fra Bretton Woods og fjerne guldreservestøtten til den amerikanske dollar, forekom præcis som han havde advaret om, at de ville indträffe. Det samme gælder hans advarsel til den sovjetiske regering om Sovjetunionens undergang, hvis landet undlod at slutte sig til USA i Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), som han havde udformet under præsident Ronald Reagans ledelse. Efter LaRouches hovedpræsentation uddybede Lothar Komp fra LaRouche-bevægelsen i Tyskland og John Hoefle i USA, hvordan den globale finansielle struktur fremskyndede det russiske finansielle systems, den teknologiske vækst og økonomiens undergang. Efter LaRouches afslutning berettede Debra Freeman fra LaRouche-bevægelsen om, hvordan Kongressen og præsident Clinton og hans stab reagerede på LaRouches forslag, og forklarede hvorfor de borgere hun talte til måtte tage ansvar for fremtiden.

Efter et par korte meddelelser fremvistes en video af LaRouche, der talte på seminaret den 17. juni 1997 om Afrikas dystre skæbne. Han startede med at forklare, at det ikke kun er Afrikas problem, fordi ”det, som påvirker Afrika, påvirker også dig”.

Dernæst præsenterede pastor Richard C. Boone fra Louisiana,

Lyn som fuldstændig troværdig og aldeles pålidelig ved et møde den 8. september 1996 i Monroe, Louisiana. Lyn talte i høj grad om strategi til at stække politikere ved at anvende deres egne holdninger og handlinger imod dem, for at få de nuværende pessimistiske borgere til at bakke op om hans ideer. Han beskrev succeser mod en række personer og oplyste, at hans primære mål var George H.W. Bush.

Det sidste hoved afsnit var Lyndons og Helgas vidneudsagn for det borgerpanel, der havde til opgave at undersøge sagen mod ham.

Der blev vist korte klip fra offentlige demonstrationer for at gøre opmærksom på Lyndons 100-års fødselsdag. Diane Sare, der er kandidat til det amerikanske senat, og som udfordrer spytslikkeren fra Wall Street, Charles Schumer, ledede en demonstration i Zuccotti Park i New York City. Arrangør Feride Gillesberg rapporterede fra en demonstration i Danmark. Jen Pearl rapporterede fra sin organisering på Park Street Station i Boston.

I løbet af dagen blev der udsendt optagelser af forskellige personer. Hulan Jack, der havde været den første sorte borgmester på Manhattan fra 1953-1961 og senere var medlem af bestyrelsen for LaRouche-bevægelsens National Democratic Policy Committee, fremsatte kortfattede bemærkninger. Jack døde i 1979, og der blev afspillet en optaget udtalelse, hvori han anførte, at der var to problemer i Det demokratiske Parti. "Det første er, at Det demokratiske Parti er i ruiner." Det andet er, at der kun er én mand, som partiledelsen er bange for: Lyndon LaRouche. Partiet har stadig ikke løst det problem, men vi gør en stor indsats under ledelse af Diane Sare for at gøre en ende på deres bekymringer.

Jacques Cheminade, leder af det franske "LaRouche"-parti, Solidarité et Progrès, afgav en kort erklæring, hvor han sammenlignede LaRouche med De Gaulle og henviste til Lyns bog, France After DeGaulle.

Benoit fra Frankrig meddelte, at han er i færd med at lave en video om Lyndon LaRouche, vor tids geni, for at hjælpe sine medborgere til at blive "LaRouche'ere".

Karel Vereycken, næstformand for Solidarité et Progrès, fortalte historien om sin opdagelse af, hvad kunst handler om gennem LaRouche, og viste et eksempel på en af sine frembringelser.

Ephraim Haile fra Eritrea fortalte om sin historie i LaRouche-bevægelsen, der går tilbage til 1974.

Senator Bill Owens fra Massachusetts fremførte en hyldest til LaRouche.

LaRouche-aktivisten og landbrugsspecialisten Marcia Merry Baker berettede om sin erfaring med LaRouche siden slutningen af 1960'erne og sagde: "Lyndon LaRouche fik verden til at hænge sammen."

Bob Baker, landbrugsspecialist i LaRouche-bevægelsen, præsenterede en kort indspillet tak til LaRouche.

Isaiah Madrigal fra Zimbabwe takkede LaRouche og hans bevægelsens aktivister Kevin og Jen Pearl for at have afslagde korte beretninger om deres arbejde med LaRouche i forbindelse med udførelsen af deres organisatoriske ansvar.

Michelle Erin, en vidunderlig sopran og organisator i LaRouche-bevægelsen, forklarede, hvordan LaRouche ændrede hendes opfattelse af, hvordan hun kan forme egen fremtid.

Den sten, som bygherrerne forkastede, er blevet til hovedhjørnestenen

Den 5. september (EIRNS) – NATO-landene og den Europæiske Union, som ville ”knuse” Rusland med monstrøse sanktioner og massive forsyninger af deres mest avancerede våben, har nu desperat brug for ledelse med nye, verdensomspændende økonomiske og strategiske politikker. De er selv ved at blive splittet ad af en økonomisk ekspllosion, der forårsager en galopperende inflation og produktionsnedbrud for deres egne befolkninger og industrier, og hungersnød for udviklingslandene. Og de står over for et efterår og en vinter med omfattende uroligheder med trussel om verdenskrig.

Kravene om afholdelse af nyvalg i forskellige europæiske lande er et udtryk for dette sammenbrud, men lederskab med en vellykket ny strategisk og økonomisk politik må komme andetstedsfra. Kandidaterne er tvunget af London, Wall Street og de atlantiske medier, til på forhånd at blive enige om at optrappe krigen med Rusland og påtvinge nedskæringer og folkelig lidelse, ”så længe det kræves”. Som den tyske udenrigsminister Annalena Baerbock skændigt erklærede den 31. august: ”Jeg er ligeglads med, hvad mine tyske vælgere mener”; at støtte Ukraine for (umuligt) at besejre Rusland i NATO-regi, er politikken til den bitre ende.

Nu gennemgår de europæiske økonomier, for at citere en anden tysk minister, ”et drastisk sammenbrud af industrien”. Tusindvis af milliarder i redningspakker strømmer nu ud af statskasserne – Sverige 23 mia. euro, Finland 10 mia. euro, Østrig 2 mia. euro, Tyskland 15 mia. euro for en måned siden, og i går blev der annonceret 65 mia. euro – for at forsøge at redde store energi- og industrivirksomheder fra fabrikslukninger, manglende likviditet og insolvens, og for at

lokke husholdningerne til at forsøge at betale deres ubetalelige el- og varmeregninger. Naturgaspriserne for europæiske virksomheder og industrier er steget 11-12 gange på et år, elpriserne er steget 6-8 gange, og dertil kommer særlige reguleringer. Naturgasforbruget er faldet med 11 % for alle og 21 % for industrien i år – ”destruktion af efterspørgselen” og nedlukning af produktionen som følge af inflationen.

Alle regeringskoalitioner skyder skylden på Rusland, men sandheden trænger sig på. Råvareinflationen eksploderede på verdensplan i 2020 og 2021; forbrugerprisinflationen løb af sted i efteråret 2021; begge på grund af pengepolitiske centralbankkrav og spekulation, som udjævnede produktiviteten og undertrykte produktionen.

For 50 år siden, da denne politik tog over efter Nixons nedlæggelse af FDR's Bretton Woods-system, så Lyndon LaRouche fremad og udarbejdede en langsigtet prognose. Som Helga Zepp-LaRouche skrev i en artikel, der udkommer i denne uge i forbindelse med 100-årsdagen for hans fødsel, den 8. september: ”Han advarede ... om, at hvis den ændrede kurs, der blev antaget – hen imod et rent monetaristisk finanssystem med profitmaksimering som mål – skulle fastholdes, ville verden nødvendigvis gå mod en ny depression, en ny fascism og faren for en ny verdenskrig, medmindre der blev etableret en helt ny og retfærdig økonomisk verdensorden.”

Lyndon LaRouche udformede politikken for denne nye orden: Den Internationale Udviklingsbank; den eurasiske og Verdens-Landbroens udviklingskorridorer; en måne-mars mission for flere nationer samt udvikling af termonuklear fusion som ”videnskabelige drivkræfter” for økonomien; Glass/Steagall-bankadskillelse og hamiltonisk nationalbankvæsen i alle væsentlige nationer. Hvis hans ”Nye Bretton Woods”-politik var blevet vedtaget i det 20. århundrede frem til det globale finanskak i 2008, ville vi nu ikke stå over for de alvorlige trusler om hyperinflationært økonomisk sammenbrud og atomkrig

mellel supermagter, som vi står over for i dag. Men eftersom LaRouche fremlagde denne politik for nationale ledere og borgere rundt om i verden, blev LaRouche bagvasket og latterliggjort af amerikanske og europæiske medier, og han blev gentagne gange retsforfulgt på ordre fra bankfolk i London og Wall Street og indflydelsesrige NATO-personligheder som Henry Kissinger.

I denne krise tilbyder Schiller Instituttet lederskab og en ny politik til alt bredere kredse i de ramte transatlantiske lande og til russiske, kinesiske, indiske og udviklingslandes ledere. Som et tegn på dette lederskab er det blevet udvalgt til særlig, fjendtlig opmærksomhed af det ”Globale NATO’s” krigsparti og dets stedfortrædere.

På hans 100-års fødselsdag i denne uge vil en stor international konference den 10.-11. september fejre dette arbejde og tilføre nye impulser til hans idéer, som vil være hovedhjørnestenene for fremtiden – hvis vi sørger for, at menneskeheden får en sådan.
https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

English translation: Excerpts from the Danish parliament's Ukraine list consultation with Foreign

Minister Jeppe Kofod

Consultation in the Danish parliament on August 19, 2022
Danish Foreign Minister Jeppe Kofod About the Ukraine
Blacklist, Which Includes Three Experts in Denmark

(The video, in Danish, and the full transcript, in Danish, may be seen here.)

Translated Excerpts in English

Member of Parliament Marie Krarup (independent): My reason for raising the question is that I think it is a serious matter, because this Centre to Counter Disinformation – the centre that has made the list of 72 foreigners outside Ukraine –belongs to the Security Council of Ukraine, and the same day that this list was published, the leader, Andrei Shapovalov, said that the people who are spreading disinformation are “information terrorists,” and they must be held accountable as “war criminals.” Zelensky’s adviser Mikhail Podolok has elaborated these views, in interviews and an article in which he calls on other governments to limit the influence of these people and for them to be subjected to what he called “military cleansing”.

I am therefore, of course, interested to hear whether the Foreign Minister has taken the initiative to carry out a “military cleansing” of Associate Professor Jens Jørgen Nielsen, peace researcher, Jan Øberg, and Professor in International Politics at Aalborg University Li Xing?

Or has the Foreign Minister made approaches to Ukraine to have these persons removed from the list? Or does the Foreign Minister still believe that we are supporting freedom of

expression and democracy by supporting Ukraine? Thank you.

Minister for Foreign Affairs Jeppe Kofod (Social Democrat): Yes, thank you for that. And thank you to Mrs. Marie Krarup for convening the consultation today.

Putin's war of aggression in Ukraine means that we in Denmark and in Europe can no longer take our freedom and our security for granted. Disinformation, lies and propaganda are an integral part of Russian warfare and attempts to undermine the unity of the West. And as a world community, we must therefore continually consider how to respond, with respect for freedom of expression, and our fundamental democratic rights.

The Centre for Combating Disinformation, under Ukraine's National Security and Defence Council, has published a list of speakers who "promote narratives consistent with Russian propaganda." However, the list, which includes four [sic: three] people linked to Denmark, is no longer available on the website.

In addition to the consultation today, the list has attracted considerable coverage in the Danish press, where it was received with astonishment and concern. There are concerns about the criteria for inclusion on the list, and about the use of such a list to silence voices in the debate with whom one disagrees.

I have therefore also asked the Danish embassy in Kiev to contact the Ukrainian authorities to seek clarification of the activities of the Centre for Combating Disinformation.

In this context, we from the Danish side will support the fight against disinformation, which is an essential element in Russia's warfare against Ukraine.

At the same time, we will underline the Danish position, as is well known, that the fight against disinformation should contribute to strengthening, not undermining, democracy, research and freedom of expression.

When I have a response from the Ukrainian authorities, I will be happy to return to the Committee on Foreign Affairs. And until then, I would like to take the opportunity to make the government's policy absolutely clear:

We must stand firm that research and freedom of expression are important democratic values for the Danish government, there should be no doubt about that.

Next, I would argue that Ukraine is threatened in its very existence. Putin has set out to destroy an entire country, a democracy, in fact, deny Ukraine's legitimacy at all.

I think most people can understand that the fundamental principles may well come under pressure in such a situation....

[Foreign Minister Jeppe Kofod continued his initial remarks by outlining Denmark's position on the need to support Ukraine in the war with Russia.]

Marie Krarup: Thank you for the answer. So that basically means that what the foreign minister has done, is to ask the Danish embassy in Kiev to get in touch with the Ukrainian

authorities to seek clarification on the activities of the Center for Fighting Russian Disinformation in Ukraine....

That means that contact has been made with the Danish Embassy in Kiev to do something which they always ought to do. I have worked in an embassy myself, and I know how things work there. If there is something going on, in relation to Denmark, then it is obvious that it is the embassy's obligation to immediately get a clarification of what is going on.

That is what the Foreign Minister has done, about a month after three law-abiding Danish researchers were put on a list in which they were called "information terrorists" and they are indirectly threatened with being brought before a war crimes tribunal.

These are researchers who use the quite ordinary Danish freedom of expression to say quite ordinary and banal things, such as one of them has said, "Western sanctions against Russia are not working." Then you are added to a list where you are indirectly threatened as a war criminal. And so, the Foreign Minister, in the month that has passed since the three Danish nationals were put on this nasty list, the Danish Foreign Minister has asked the Danish Embassy in Kiev to do its duty?

I think that is a very poor response to the quite unbelievably gross situation that three Danish researchers are being prevented from carrying out perfectly legal research activities because they now have to live with threats hanging over their heads.

Has the Foreign Minister contacted the police and asked them to ensure that the three researchers' safety is guaranteed?

Jeppe Kofod: I'm afraid I have to, unfortunately, correct Mrs. Marie Krarup. The Danish Embassy HAS contacted the Ukrainian authorities, so it is not the case that I have asked the Embassy to contact them. They have contacted them. And we are awaiting the reply from the Ukrainian authorities. And in that context, the contact that the Danish Embassy has made, the Danish Embassy has also expressed concern about the list, which, by the way, has been taken down, as I understand it. And then, just in relation to the CCD, according to what I have been told, it is the acting leader of this center who is quoted as putting forward the idea that the information space could be protected from disinformation by means of a new law which would allow the prosecution of disseminators of disinformation as war criminals – that is what I think Marie Krarup has referred to. It is said to have been put forward at a round table discussion, with the support of the U.S. Department of State, organised by the National Security Service Academy, the Civilian Research and Development Foundation of the U.S., the International Academy of Information, and the coordination platform the National Security Cluster. We were not present at this roundtable. But there is nothing immediately indicating that the statement is about individuals on the list we are discussing today.

As mentioned, and I would like to stress this, I have asked the Danish Embassy to investigate the statement further, and get an explanation from the Ukrainian authorities about how they will ensure, and I hope that Mrs. Marie Krarup agrees with me, concern for freedom of expression, freedom of research and democracy with such a law.

Once the Ukrainian authorities have given their statement, I will ensure that this committee, the Committee on Foreign

Affairs, is informed. And I think it is important that we hear the Ukrainian authorities' explanation. Also in a situation where there is a lot of misinformation out there....

.....

Excerpt 2:

Marie Krarup: How can the Foreign Minister accept that three law-abiding Danish scientists were put on a list to scare people and make them stop. How can the Foreign Minister accept that?

And, by the way, I must dispute the fact that these answers from the head of the CCD and President Zelensky's adviser, Mr. Podolok, were not referencing this list. There is a very clear statement that there IS reference to this list, calling on governments to carry out what has been called 'military lustration,' which I think should be translated as 'cleansing', or to impose sanctions on them. So, will the Foreign Minister follow the call of President Zelensky's adviser to put these three perfectly law-abiding scientists: a professor at Aalborg University, a lecturer elsewhere, and a peace researcher, will the Foreign Minister follow the call of President Zelensky's adviser to make sure that these three people can no longer speak freely?...

Excerpt 3:

Jeppe Kofod: ... So I think it's really a slightly skewed debate. There should be a lot more focus on what Russia is up to at the moment. With cyber attacks, disinformation, misinformation, as an attempt to destroy our way of life. I hope that Mrs Marie Krarup will also be concerned about that.

Marie Krarup: Thank you. I would be very happy to organise a

new meeting to talk about combating Russian disinformation, because of course we must counter any kind of lies, of course we must counter any kind of restrictions on freedom of expression – that is absolutely clear, I will do that at any time!

Now, what we are dealing with here is three Danes, perfectly law-abiding debaters, who have been put on a list as an indirect threat to their security. It is an attempt to silence them. Because they make perfectly legal and almost boring statements, such as that the Western sanctions against Russia are not working. Should it be a criminal act to say that? It is true that the list is not available right now. Thank goodness.

That might suggest that Ukraine's government has figured out that making such a nasty list is shooting itself in the foot. Because it is obviously not an expression of freedom of speech and democracy to put people in the stocks and start behaving like the neighbouring country. Because what is the point of us restricting freedom of expression in Denmark and restricting freedom of expression in Ukraine, and thereby coming to resemble Russia, where freedom of expression is restricted to such an extent. Are we going to turn our countries into tyrannies?

No, we must not! We must fight it! But the list exists! There are clever people who had it printed out as soon as it was available. And here it is. And I'd gladly pass it on. There are many ordinary sensible scientists listed here who are in no way breaking the law with their research. Highly recognized and respected professors, for example, John Mearsheimer, who has been very active in this debate and, of course, has said

nothing at all illegal. Has not incited hatred, or violence, or anything, whatsoever. Perfectly legal speech. And that's what this is all about. We can have many other consultations, about everything else, but right now it's a consultation about what to do to ensure the freedom of expression of Danish debaters in Denmark?

And what has the Foreign Minister done to investigate what is going on? Does the Foreign Minister think that it is supporting democracy and freedom of expression, to support a government that is asking us to sanction Danish researchers in Denmark? And to be interested in what my opinions or feelings are in other contexts – is just not within the subject of this consultation. I think that something terrible is happening in Ukraine, absolutely terrible, and I want this war to stop. I think it's a crime that Russia has invaded, that's just not what it's about right now. Right now, it is about the fact that the Ukrainian government, which the Danish government supports, is calling for the Danish government to sanction Danish researchers and restrict their freedom of expression.

And I have not received any answer from the Foreign Minister, except something about perhaps the embassy being asked to do its job, or is the embassy just doing it by itself? There is simply no public statement to the effect that we cannot vouch for this. It may be that the next arms shipment will be delayed because we do not think it is OK for a professor of international politics at Aalborg University – he is being criminalised for saying that Western sanctions are not working against Russia. I have not heard the Foreign Minister express any criticism; I would very much like to hear the Foreign Minister do so here. Is it OK for Ukraine to encourage us to sanction perfectly law-abiding researchers in Denmark?

Excerpt 4:

Jeppe Kofod: Now Russia has started a war of conquest, illegal war of conquest in the country, and there we have to respond again, and defend the Ukrainians. And therefore, there can not be, in any way, as Mrs. Marie Krarup spoke about, talk about our arms donations. The arms donations that we are giving to Ukrainians, for their defense fight, we will continue to do that, and we are working very hard for others to contribute as well, so that we can ensure Ukrainians that they can live without Russian invasion.

They must win, the Ukrainians, and the fact that they must be able to win requires us to continue with our arms supplies, which we certainly intend to do, irrespective of what Mrs. Marie Krarup mentions here.

Christian Juhl (Unity Party): I have put my name on the list. I would like to hear from the minister. We are friends of Ukraine, we support them in this terrible situation. And I think in my time, since February 24, I have spent thousands of hours defending Ukraine, but also spent, about ten minutes, or fifteen minutes looking at the allegations that have been made that Ukraine, in the harsh situation, is actually also at risk of violating some of the basic rules that we think belong in a democratic society. It is also our duty as politicians and ministers to try to see the nuances of the situation. Even if it is serious. So that the foundation stone of the democracy which is to be developed further after the war and after the Russians have withdrawn their troops, must develop. We will have at least as great a task to help with that, in my opinion. Reconstruction, development of the country, etc.

I would like to ask two questions there. When we are friends with Ukraine, it is also important that we are honest friends. Real friends are honest friends, right?

That means that if we find something incomprehensible, we tell

each other. Just as I think the ministers who have visited from Ukraine have done to us. They have been very clear when we were foot-dragging, and cut through: This is not what we are talking about, we don't need friendly words, we need weapons, they say, for example in the meetings. These are honest friends who say such things to their partners. Does the minister think that there can be arguments for restricting freedom of speech in an extreme situation, like the one Ukraine is in at the moment, and it would be legal, in the minister's opinion, for Ukraine to say, we cannot afford to have freedom of speech here?

Or, for example, it has been debated in the media lately that they are preparing an anti-union law in Ukraine, there are a number of European trade unions and individuals who have protested violently against that because, what does that have to do with the war? Because that is a fundamental principle that we also support. So a question: can there be a situation where you have to give up freedom of expression in such an extreme situation as Ukraine is in, during the occupation. In the minister's opinion?

That's the one. The other one is: can the minister confirm that we are indeed, monitoring the laws of war on both sides? And that we actually believe that everybody should abide by the laws of war, including occupied countries. Because that forms the basis for things not escalating into a completely crazy situation. Or is this also a place where we have to say that it is only one side that has to respect the laws of war.

I only ask because I think it is important that we have some universal approaches to some of these things.

The last question is a Danish question. I would like to know whether the Minister believes that the three researchers have used blatant propaganda and disinformation, or that the

Minister suspects that the three have done so? It is a little because we might as well play it over on the Danish court straight away. If they haven't done it, then we should defend them, in my opinion. If they have done it, then we need to have it on the table. And then we must know, where does this conflict with Danish law.

[op cut begin]

Marie Krarup: Thank you. It's not strange to abolish freedom of speech in a country that's at war. And I have the impression that that's pretty much what they've done in Ukraine. What is strange is that we say that we are defending democracy when we support a country that is asking us to abolish freedom of expression in our own country.

THAT is where I think the problem is. To be handed a list with three Danes on it and be asked by the head of the Center [for Combating Disinformation] and Zelensky's adviser to sanction them. And when the minister claims that there is nothing to suggest that this is what happened, then I must refer to the statements that the head of the Center, Shapovalov, made, on July 14, about people who spread disinformation, they are information terrorists, and they must face a war crimes tribunal. And something similar was written by the same person in Ukraine's Pravda on 2 August.

And Zelensky's adviser, Podolok, said on August 5 about the people on the list that they are calling for them to be sanctioned by other governments, their influence to be limited, and then they are to be subjected to this 'military purge', which I don't quite know what that means.

So that's what is a call for us, in our country, to put restrictions on perfectly legal Danish researchers' freedom of expression. THAT's what I'm asking the minister to address. I am surprised that the Minister has not somehow said to Ukraine, because, as was said earlier, if you are friends,

then you are, of course, honest friends. And if we are to help Ukraine become a democracy, as I certainly think we should, then freedom of speech is part of that.

And it may well be that they cannot have it now, in the current war situation, I actually understand that, in their own country, but the fact that they are calling for us, in Denmark, to abolish freedom of expression, in certain areas, is not good. We should therefore say to Ukraine that you have to stop that. You have to take our people off the list. We will not sanction our researchers. We do not think that it is Russian disinformation or an illegal statement to say that "Western sanctions against Russia are not working," as a professor of international politics from Aalborg University has said.

Does the minister think that's an illegal statement? Or that it is spreading Russian propaganda to say that Western sanctions against Russia do not work?

[op cut end]

Excerpt 5:

Jeppe Kofod: 1. Ukraine has not asked us to abolish freedom of expression in Denmark, as has been claimed, I want to make that clear.

2. There is no request from the Ukrainian government to us, about the researchers about whom Mrs. Marie Krarup addresses us.
3. We have not received any list.

I really think we should be careful that such debates do not get out of proportion, when we consider what it is a task we face, in terms of disinformation, misinformation. You can pick your battles as you like.

Excerpt 6:

Marie Krarup: So the Foreign Minister might deny that the list exists? It was published, it was taken down, thank God, shortly after, for example, Jyllands-Posten wrote an editorial about it. So Jyllands-Posten also lives in an alternative reality where they believe that list exists?

It does exist. And there were statements from the head of the center, and from Zelensky's advisor, Podoljak. I know that the Foreign Ministry has received documentation about that, with the translation of those documents. Where the head of the center, and Zelensky's adviser, calls on the governments, where the foreign – these are 72 people living outside Ukraine – where they are called on to take action against them. This is not an official request. That is absolutely correct, I fully agree. But it is a public request. And the Foreign Minister is apparently totally indifferent about that.

Documentation has been sent to the Ministry of Foreign Affairs, I know, because I myself received it on the same occasion.

So the question is: will the Foreign Minister follow these calls to restrict the freedom of expression of Danish researchers? I think that would be wrong. I also think it would be appropriate to say to Ukraine that we will not do that and call on them to distance themselves from the list. It is very good that it is no longer available on the website; it is still visible on their Facebook page. With photos of the people they don't like. Who they want sanctioned. So, in that way, it still exists.

I hope it's not the case that if Russia approaches Denmark, unofficially or officially, and asks to restrict the freedom of expression of some Danish researchers, that they say "never mind". Or just look out of the window.

Then I wish that they would officially distance themselves

from it. Because it is just wrong.

And now that we are talking about a country which we support, and which we support because we say that it is a democracy, I just think it seems odd that no statement is being made. Jyllands-Posten could at least write an editorial about it and denounce it. And I think that the government should do the same. And then guide the Ukrainians in a friendly, honest way and say: this is a bad idea. You should not do that. We will not follow your calls to sanction Danish researchers in Denmark, no matter how terrible the situation you are in. Because they are in a completely terrible situation. It is so appalling. No matter how terrible the situation you are in, we will not destroy our own democracy, our own freedom of expression.

An honest friend of Ukraine should have said that to Ukraine. And you should also do it for the sake of the researchers, who obviously don't find it nice to have this kind of indirect threat.

So, after this consultation, I assume that the Foreign Minister now, after getting some more information, and hopefully getting a deeper understanding of what this is about, will take action on this, and address the Ukrainian government and say something about that freedom of expression in Denmark must not be destroyed, because there is a terrible situation in Ukraine, and if Ukraine wants to be a democracy, in the long term, then it has to respect freedom of expression.

Will the Foreign Minister do that?

Excerpt 7:

Jeppe Kofod: [About that Marie Krarup alleged that I] denied that there is a list, I have not. I have simply said that we have not received it. We have not received a list, from the Ukrainian Government, sent to the Danish Government of any

individuals. I mentioned that it was a list that apparently has been taken down from the website, and I also believe that there are organizations, including the Schiller Institute, that have sent this material, probably to Marie Krarup, and also to me.

Excerpt 8:

Jeppe Kofod: And then once we've heard about this list, the work of this Center for Combating Disinformation, we'll come back, to the Foreign Affairs Committee. Then we can take the debate further there, if it is still relevant. (00:58:35:00)

Marie Krarup: I would like to, if it's possible. But I'm glad the minister doesn't deny it. Actually, that's not what it was about. What I find embarrassing is that the minister has not taken action to defend the freedom of expression of Danish researchers. Thank you for giving me the floor.

Christian Juhl – [Thanks the minister and Marie Krarup.] We would like, in the Foreign Affairs Committee, to receive a written briefing, when it is available, with the facts about it, and then we can consider an extension of the consultation. Thanks to all.

The video, in Danish, and the full transcript in Danish may be seen [here](#).

Jyllands-Posten editorial, August 11, 2022 at 6:30pm. Jyllands-Posten is one of the three major Danish daily newspapers. Here are some excerpts.

FOR SUBSCRIBERS

Title: Ukraine and free speech

Kicker: It is worrying when Ukraine blacklists researchers and others who have a different view of the conflict from the unequivocally pro-Ukrainian one.

Beginning: "If not before, then certainly since February 24 this year, the Ukrainian people and their President, Volodymyr Zelensky, could not have any doubt that a united West and the EU are fully behind them....

[In speeches, Zelensky] "skillfully appealed to unity and emphasized what we know, that Ukraine's struggle for freedom is ours too. It has helped to underline and convince, even more, that Ukraine naturally belongs in Europe, and eventually in the European Union – one day on the other side of the war.

"But to get there, there are conditions to be met. Among them is the fundamental acceptance of free speech. Even before the war, there were stories that freedom of expression, particularly for the media, did not always enjoy favorable conditions in Ukraine, and it is obvious that this is even worse in a war like the present one. But that is why it is still necessary for the country, and especially its President, to show that it accepts free speech and the right to disagree.

"The Centre for Countering Disinformation sounds like something out of George Orwell's '1984', but it is a center under Ukraine's National Security Council. The center presumably has a central function during the war, but it has also recently been used to blacklist 72 international politicians, thinkers and researchers, including four Danes [really three Danes and one Swede- mr]: Russia expert Jens Jørgen Nielsen, peace and conflict researcher Jan Øberg, chairman of the Schiller Institute in Sweden Ulf Sandmark and Aalborg University professor Li Xing.

"What the four Danes have in common is that they took part in a seminar at the end of May on alternatives to the current security policy structure in the world in order to reduce tensions and the division of countries into, for example, members and non-members of NATO. Li Xing, among others, opposes Russia's attack on Ukraine, but he has also questioned the long-term impact of the sanctions policy based on his

research. Both – the theme of the seminar and the questioning of Western sanctions policy – are of course perfectly legitimate in a free and open society.

“It is therefore worrying when Ukraine blacklists researchers and others who have a different view of the conflict. For it can hardly be seen as anything other than an attempt to silence them and label any angle other than the pro-Ukrainian one as pro-Russian, and thus on the wrong side of history.

“Ukraine’s fight for freedom in the face of its opposite, Putin’s barbaric unfreedom, is heroic and deserves all our support. But in rejecting free speech, free research and free debate, it is precisely Ukraine and its President who are in danger of moving to the wrong side, far from the ideals that they will hopefully pursue on the other side of the war, to emphasize that they are part of us, as we now see their struggle as ours.” End of the editorial.

It should be noted that Jyllands-Posten led an international campaign for free speech after they printed derogatory cartoons of the prophet Mohammed in 2005. Now, they have something much better to defend.

pictures: Marie Krarup: screen grab
Jeppe Kofod: Michelle Rasmussen

Det Globale Syd sætter det Globale NATO ud af spillet

Den 1. september 2022 (EIRNS) – Der er så meget i verden, som er farligt og sorgfuldt lige nu, på grund af voldelige konflikter og økonomisk sammenbrud. Men søgerne i det Globale

NATO's geopolitiske militære ekspansion – "demokrati", grønne direktiver, korporatismen – synes at være begyndt at knække og vakte iøjnefaldende. To tilfælde i denne uge, som involverer EU, er de seneste af mange eksempler på hvordan det Globale Syd er ved at skubbe det Globale NATO ud på et sidespor. Det drejer sig om EU, Storbritannien og USA i Afrika og Latinamerika. De underliggende strukturer for de globale NATO-alliancer baseret på løgne, "fortællinger" og tvang er ved at gå i opløsning.

På EU's udenrigsministermøde i Prag i denne uge (30.-31. august) blev der på den todelte dagsorden ikke kun taget stilling til, hvad der skal gøres ved "russisk aggression i Ukraine", men også hvad der skal gøres ved det faktum, at "russisk misinformation har overtaget i Afrika", som Sloveniens udenrigsministerium udtrykte det. EU's ministre brokkede sig over, at alt for mange afrikanske nationer undlader at tilslutte sig de vestlige sanktioner og fordømmelser mod Rusland. Disse afrikanske nationer støtter også Kina. Ministrene drøftede, hvordan man kan "bekæmpe russisk misinformation".

Nogle af EU's udenrigsministre, som stadig var tænsomme, rejste dog den pointe, at EU ikke har udrettet noget, siden der blev afgivet løfter på topmødet mellem EU og Afrika for seks måneder siden, i februar. Nå, de kunne måske påtale dette. I modsætning hertil gennemfører Rusland opførelsen af Egyptens første atomkraftværk. Kina fortsætter med andre projekter for motorveje, jernbaner, el- og vandinfrastuktur. Kina har etableret fire agroteknologiske centre med henblik på at støtte moderne landbrug.

På den anden side af Atlanten er forholdene de samme. Rusland og Kina opfører projekter i Sydamerika og Caribien, mens EU/USA/Storbritannien-blokken insisterer på hårde stramninger, grønne tiltag og udplyndring gennem global fødevareforsyning. I modsætning hertil har Bolivia og Rusland samarbejdet om at opføre det første atomkompleks i landet, hvor to reaktorer

åbner i denne måned til medicinsk forskning og bestråling af fødevarer. Kina har adskillige projekter.

EU's tab af besindighed i denne sag fremgår af lækagen i denne uge af et EU-dokument fra European External Action Service, (EEAS), som {El Pais} i Spanien er kommet i besiddelse af. I dokumentet fremgår det: "Kina er den primære eller sekundære handelspartner for de latinamerikanske og caribiske lande, fortrænger EU og overgår USA i mange lande." EU beklager dette såvel som Bælte- og Vej-Initiativet, men gør stadig enten ingenting, eller værre end ingenting.

Verden råber på at stoppe kaos og drab og påbegynde produktion. I går samledes landmænd med traktorer i talrige byer i Tyskland med støtte fra lokalsamfundet på mange af byernes gamle torve, for at forsvare retten til at producere fødevarer. De budskaber, som blev viderefivet til dem fra landmænd og kvægavlere i Amerika, havde den selvsamme moralske tilgang til fysisk økonomi: verden har brug for produktion. Det er målestordenen for menneskerettigheder. Vi kan forene os for at skabe det som den tyske landbrugsformand Alf Schmidt kalder "en fredelig revolution".

I næste uge afholdes der begivenheder i frontlinjen i kampen for denne forandring. Den 8. september er 100-årsdagen for Lyndon LaRouches fødselsdag, hvis metodelære og politik er den aktive arv til at sætte kursen ud af den nuværende krise. Der er planlagt en international online-dag og visse personlige mindehøjtideligheder.

{EIR} News Service stiller også sin specialartikel vidt til rådighed, der blev offentliggjort i dag om emnet "'Global NATO' Orders a Hit on Advocates of Peace", som er inkluderet i det ugentlige {EIR} (2. september). Rapporten afslører NATOs, USA's, Storbritanniens og EU's netværk, som understøtter de sortliste- og hitlisteagenturer, hvis hjemsted er Kiev, Center for Combatting Disinformation og Myrotvorets (Peacemaker) Database.

Den 10.-11. september vil Schiller Instituttet afholde en international (virtuel) konference med fire paneler. Med titlen: "Inspiring Humanity To Survive the Greatest Crisis in World History" (At inspirere menneskeheden til at overleve den største krise i Verdenshistorien). Beskrivelsen af den indledende drøftelse: "Et panel af talere fra USA, Kina, Indien, Rusland og andre nationer vil blive præsenteret efter hovedtalen af Helga Zepp-LaRouche. Lyndon LaRouches kritiske interventioner, der går 70 år tilbage i tiden, vil være med til at danne rammen om diskussionen."

https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11

Billede: Agua Clara Locks. Mariordo (Mario Roberto Durán Ortiz), CC BY-SA 4.0 via Wikimedia Commons

---

Har du nogensinde undret dig over, hvorledes en kædereaktion af økonomisk sammenbrud ser ud?

Den 31. august 2022 (EIRNS) – I en artikel fra 23. januar 2008, der blev udgivet mindre end 48 timer efter den sorte mandag, hvor de internationale aktiemarkeder eksploderede, og London og Washingtons panikslagne beslutning om at redde den globale spekulationsboble med sjove penge, advarede Lyndon LaRouche eftertrykkeligt: "Hvis man undlader at gennemføre de nødreformer i USA, som jeg har foreskrevet, garanterer man nu

en slags kædereaktion af et globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække den samlede verden ind i en langvarig ny mørk tidsalder.”

Lyndon LaRouches råd blev ikke fulgt. I stedet blev kvantitative lempelser udløst, hvorefter der i mellemtiden er blevet udstedt værdiløse papirer for ca. 30 billioner dollars, for at forsøge at redde boblen, som voksede fra ca. 1,6 billiarder dollars i 2008 til næsten 2 billiarder dollars i dag. Vi står nu midt i den kædereaktion, som LaRouche advarede om, og som kombinerer hyperinflation med et fysisk-økonomisk sammenbrud, der vil efterlade nationer og deres befolkninger som ruiner i sit kølvand.

Det bør nævnes, at der er en voksende erkendelse af, at der faktisk er en sammenbrudskrise undervejs – uden at man dog ved, hvorledes den skal gribes an. Her blot et uddrag af nogle fremtrædende kommentarer fra de sidste 24 timer:

“(En) økonomisk katastrofe (er) kun en måned væk” – Christine Jardine, talmand for de britiske Liberale Demokraters kabinetskontor.

Vesteuropa er på vej mod et “energikollaps” – Ungarns udenrigsminister, Peter Szijjarto.

“De næste 5-10 vintre vil blive forfærdelige, hvis der ikke gøres noget” – den belgiske energiminister, Tinne Van der Straeten.

Uden fossile brændstoffer vil “civilisationen bryde sammen” – Elon Musk.

Den britiske inflation vil stige til over 22 % næste år – Goldman Sachs.

Europa befinder sig faktisk på tærsklen til en ny mørk tidsalder, og USA er ikke langt bagefter. Det er en ny mørk tidsalder, udløst af selvpåført energimangel som følge af den

anti-russiske sanktionspolitik, men som er forårsaget af det finansielle etablissements vedvarende forpligtelse til en malthusiansk politik for global afindustrialisering og befolkningsreduktion.

Det er derfor ikke så overraskende, at Kina, Rusland og størstedelen af udviklingslandene nægter at gå ned med det synkende skib, herunder dets politik med geopolitiske krige og blodig undertrykkelse af oppositionens røster.

Der er kun kort tid tilbage til at efterleve Lyndon LaRouches advarsler og politiske råd – men det er tilstrækkeligt, hvis vi tager fat på det. Det følgende er LaRouches samlede indledning til ovennævnte artikel fra 2008, offentliggjort i Executive Intelligence Review den 1. februar 2008, "HYPERINFLATION IS HERE! Det økonomiske sammenbrud" (https://larouchepub.com/lar/2008/3505hyperinflation_breakdown.html)

"USA's vanvittige beslutning i den forgangne uge om at iværksætte en "stimuluspakke" for USA's økonomi, har ført USA til sin nuværende indtræden i en ny retning: en hyperinflationær økonomisk sammenbrudskrise. Det er en krise, hvis konsekvenser, hvis ikke de afværges med de foranstaltninger som jeg for nylig har beskrevet,, med garanti vil sprede sig over hele verden og næsten helt sikkert snart bringe hele planeten ind i en "ny mørk tidsalder", sammenlignelig med den der blev udløst af det 14. århundredes middelalderlige venetianske systems lombardiske bankfirmaer, som f.eks. det berygtede Bardi-hus. Jeg har ved forskellige offentlige lejligheder siden udviklingen i 1968 udtrykt frygt for de ændringer i USA's og andre nationers økonomiske, monetære og finansielle politik, der blev iværksat ved en kombination af Nixon-regeringens ophævelse af Bretton Woods-valutaordningen med faste valutakurser og Carter-regeringens ødelæggelse af USA's fysiske økonomi med gennemførelsen af Rockefeller-Brzezinskis Trilaterale Kommissions politik. Hvis de ikke vendes, vil de i sidste ende føre til, at der ikke

blot indføres en fascistisk politik i USA, hvilket netop er det resultat, der har været undervejs omkring Shultz, Rohatyn, Bloomberg og Schwarzenegger, men også til et generelt sammenbrud og en krise, ikke blot i den amerikanske økonomi, men i verdensøkonomien som helhed.

"I løbet af de sidste to uger er både USA og Storbritannien overgået til en sådan almen hyperinflatorisk form for generel økonomisk sammenbrudskrise, til en periode med en slags hyperinflatorisk pengepolitisk stimulering, som kan sammenlignes med Weimar-Tyskland i 1923. Medmindre denne nuværende tendens i den igangværende politiske udformning stoppes, er der ingen del af verden, som ikke snart vil blive ramt af de verdensomspændende konsekvenser af en form for global sammenbrudskrise, sammenlignelig med det 14. århundrede i Europa.

"Denne trussel kan stoppes, selv nu; men hvis man undlader at gennemføre de former for amerikanske nødreformer, som jeg har foreskrevet, vil man nu risikere en kædereaktion af en form for globalt hyperinflationært kollaps, som truer med at trække hele vores planet ind i en langvarig, ny mørk tidsalder. Dette er, eksempelvis, de eneste virkelig vigtige emner, der skal tages i betragtning i den nuværende amerikanske præsidentvalgkampagne forud for valget. Alle andre anliggender er nærmest irrelevante."

Det globale NATO forsøger at

diktere: Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; man kan ikke diskutere årsagerne til krigen

Den 29. august 2022 (EIRNS) – Den ene efter den anden af de vestlige ”ledere” meddeler deres borgere, at ikke alene permanent krig for at forsvare deres ”værdier”, men også fascistisk økonomisk stramning er dagens orden. Så lær at leve med det. Ikke en enkelt vinter, men i mange år fremover.

”Vi må være helt ærlige: de kommende måneder vil blive vanskelige, de kommende vintre vil blive vanskelige, de næste fem til ti vintre vil blive vanskelige”, meddelte den belgiske premierminister Alexander De Croo på den nationale tv-kanal VRT den 24. august. Det var den dag, hvor terminspriserne på elektricitet den følgende dag passerede 400-600 EUR, med Tyskland i spidsen.

Ligeså, og på samme dag, meddelte den franske præsident Emmanuel Macron sine ministre, at ”overflodens tidsalder” er forbi. Regeringen og økonomien må formes for at tilpasse sig til afslutningen af ”en endeløs pengestrøm ... af en overflod af produkter og teknologi ... [af] overflod af jord og ressourcer, og også af vand”, meddelte han dem. Levestandarden og den menneskelige økonomiske aktivitet skal ofres på malthusianismens og ”klimaændringernes” alter.

To dage senere leverede den amerikanske centralbankchef, Jerome Powell, samme budskab til det amerikanske folk, her under påskud af at ”reducere inflationen”. Forvent ”smerte”, og masser af den, sagde han og henviste til den brutale

sparepolitik, som hans forgænger i Den amerikanske Centralbank fra 1979-2005, Paul Volcker, pålagde gennem ågerrenter på op til 20 %.

En sådan fascistisk sparepolitik, som vil drive milliarder af mennesker ud i elendighed og andre milliarder i graven, kan ikke indføres ”demokratisk”, og det ved disse ledere ganske udmærket. Den sociale uro er kun lige begyndt, men den vil eksplodere, uanset hvordan disse regeringer forsøger at kriminalisere protester.

Så den såkaldte verdensregering, der er ved at blive samlet under det Globale NATO’s paraply, udsender sortlister over fremtrædende personligheder, tænkere og politikere i verden, for den forbrydelse at de nægter at gentage ”fortællingen” om krig, nedskæringer og fornedrelse af mennesker.

Men de lyver, når de siger, at deres spare- og krigspolitik er ”nødvendig” og ”uundgåelig”. Det er udelukkende ”nødvendigt”, ”uundgåeligt” under pengemændenes og oligarkernes fejlslagne system, ”den gyldne milliard”. Historien har gang på gang bevist, at den oligarkiske antagelse, at alle undtagen nogle få mennesker i sidste ende underkaster sig smerte og magt, og at de blot kan myrde de få der nægter, er forkert.

Schiller Institutets grundlægger og leder, Helga Zepp-LaRouche, der står højt på Global NATO’s hitliste, har opfordret til den største verdensomspændende mobilisering nogensinde, for at besejre denne fascistiske politik. Vi må gøre den brede befolkning opmærksom på betydningen af dette uhyrlige forsøg på at gennemtvinge en fascistisk økonomisk politik ved hjælp af sortlister, udtalte hun i dag på et planlægningsmøde for LaRouche-bevægelsens medarbejdere rundt om i verden. Hun leverede et barskt budskab for at styrke moralske mennesker i hele verden og tilskynde dem til at træde frem:

”Vi må finde folk, der forstår dette, på et tidspunkt med et

sammenbrud af det finansielle system, som er resultatet af et neoliberalt, fejlbehæftet system, som Lyndon LaRouche advarede om i 51 år, som har favoriseret spekulation frem for reel produktion i årtier, og som for nylig, siden 2008, har opretholdt og forlænget levetiden for et totalt falleret system ved at pumpe billioner af dollars og euro og hvad ved jeg ind i systemet, og som nu eksploderer i form af hyperinflation. Derudover er der det, som Tjekkiets tidligere præsident Vaclav Klaus med rette kaldte resultaterne af "Den store Nulstilling" og "det grønne delirium", som nu rammer hyperinflationen.

"Og hvis man ikke kan diskutere dette, og når man ikke kan diskutere det nye Bretton Woods som et alternativ, og man ikke kan drøfte noget som helst, som kunne være et middel, der fjernede årsagerne til krigsfaren ... så ryger demokratiet på møddingen. Man kan ikke diskutere årsagerne til krisen; og man kan ikke diskutere årsagerne til krigen."

Hvad angår spørgsmålet om risikoen for krig:

"Hør, vi behøver ikke Putin for at få en efterretningsmæssig vurdering af, hvorfor vi befinner os på kanten af afgrunden til Tredje Verdenskrig. Vi har stået midt i denne problematik, grundlæggende fordi Lyndon LaRouche udarbejdede en prognose om Sovjetunionens sammenbrud fem år før det indtraf. Vi analyserede, at den tyske genforening ville finde sted et år før den indtraf. Vi var de eneste, der var ude med en løbeseddel den 15. november 1989, der foreslog det der i sidste ende blev politikken for Den produktive Trekant; som vi havde på bordet som den Eurasiske Landbro-politik, da Sovjetunionen brød sammen, som en politik til at undgå krig. Og det var {vores} program, der gav os efterretningerne; det var ikke en eller anden aflæsning af russiske medier eller en russisk indflydelsesrig person, der hviskede os noget i øret.

"Vi skabte selv efterretningerne, fordi vi havde en forestilling om, hvordan vi kunne benytte den historiske

mulighed i 1989 og hvordan vi kunne anvende muligheden for en fredsordning i 1991 efter Sovjetunionens sammenbrud. Og alle de efterretninger, eller langt størstedelen af disse, som vi skaffede os om hele verden, var ved at støtte politikken for 'Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen'.

"Så folk burde virkelig spare os for dette vrøvl om, at vi gentager Putins propaganda, for vi har vores egen politik, og den politik er nu flertallets politik i de fleste af verdens nationer."

At fortælle det som det er

Den 24. august 2022 (EIRNS) – Det ser ikke kønt ud, hvis man er en af elitens politikere, som sidder i City of London og kigger ud på resten af den uregerlige verden, en verden som man forsøger at kontrollere og plyndre, således som man har gjort i århundreder.

For det første er hele ens finansielle korthus ved at smuldre, med en hyperinflation, der er ude af kontrol overalt i Europa, på trods af den stramme pengepolitik som føres af den amerikanske centralbank, Federal Reserve. Faktisk kunne den yderligere stramning, som forventes at blive resultatet af mødet i Jackson Hole den 26. august, meget vel skubbe hele systemet ud over kanten i en kædereaktion af konkurser.

For det andet går det ikke særlig godt på landjorden for den ukrainske hær, med den håndgranat som blev anvendt i forsøget på at tvinge Rusland i knæ. Det indebærer terrorisme (af den slags der muligvis blev brugt i forbindelse med mordet på Darya Dugina [vi undersøger det]), guerillaagtige droneangreb og sabotage mod Krim og andre dele af Rusland, og naturligvis den velkendte gamle Bertrand Rusells stående trussel om at

føre atomkrig mod Rusland og Kina. Denne trussel blev genfremsat i går af en iskold Liz Truss, den formodede næste premierminister i Storbritannien, som meddelte – to gange i én sætning – at hun var mere end parat til at trykke på atomknappen.

For det tredje nægter et stigende antal nationer i udviklingslandene at tilslutte sig den selvmorderiske politik, baseret på sanktioner og militære konfrontationer med Rusland og Kina. De søger i stedet at finde måder at distancere sig fra den dollarbaserede plyndringsproces og tilslutte sig det kinesisk anførte økonomiske alternativ omkring Bælte- og Vej-Initiativet.

For det fjerde – og muligvis det mest problematiske i disse forhold for City of London og Wall Street – er der et stigende antal indflydelsesrige fornuftige røster i forskellige lande, som ikke lader sig skræmme til tavshed, selv dem som er blevet sat på de dødbringende sortlister af Ukraines CCD og Myrotvorets dødspatruljer. I stedet forklarer de tingene, som det forholder sig. Det er faretruende smittende, efter Londons mening – især under de forhold med sammenbrud, som råder i dag.

For eksempel fortalte Ruslands forsvarsminister Sergej Shoigu til forsvarsministrerne fra Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), som var samlet i Tasjkent i dag, at ”konflikten i Ukraine er blot endnu et påskud ... for strategisk at nedbryde Rusland, for at afskaffe rivalisering og advare andre stater, som efterstræber en uafhængig udenrigspolitik”. SCO fremstår i sig selv som en økonomisk og sikkerhedsmæssig modpol til den døende orden, erklærede han.

Tysklands Willy Wimmer, tidligere parlamentsmedlem og OSCE's næstformand, oplyste til en interviewer, at ”fru Truss' ord udgør en `nuværende fare' i forhold til fred og sikkerhed.... Det er tydeligt, at London fortsætter en 300 år lang politik med 'global Britain', som effektivt kontrollerede kontinentet

og store dele af verden.”

I USA blev LaRouche-kandidaten Diane Sare, der stiller op til det amerikanske senat mod New Yorks senator Chuck Schumer, citeret af {Newsweek} for at advare om faren for atomkrig og fordømme den ukrainske komité for modvirkning af desinformations (CCD)'s bestræbelser på at lukke munden på hende og andre: ”Ideen om at påstå at jeg er en informationsterrorist, at jeg på en eller anden måde er en krigsforbryder, fordi jeg udtales, at vi ikke bør have en atomkrig ... det er det, de [CCD] hævder.” Artiklen rapporterer også, at Sare har talt på forskellige konferencer for Schiller Institututtet, hvilket {Newsweek} beskrev som en ”meget kontroversiel politisk organisation, hvis formål er at opbygge en samarbejdsbaseret økonomisk orden mellem nationer som Kina, Rusland, Indien og USA.”

Skal vi virkelig være af den opfattelse, at det er ”yderst kontroversielt” at være imod atomkrig og at søge samarbejde mellem USA, Rusland, Kina, Indien og andre nationer – sådan som Lyndon LaRouche gjorde hele sit liv, og sådan som Schiller Institututts grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, vedbliver med at forfægte? Så ville det måske være hensigtsmæssigt med en magtdemonstration på den forestående konference i Schiller Institututtet den 10.-11. september, som afholder en international dialog på højt niveau omkring netop disse ”meget kontroversielle” idéer i forbindelse med 100-årsdagen for LaRouches fødsel. Tilmeld dig nu og deltag i konferencen, og slut dig til Lyndon og Helga LaRouche for at sige tingene, som de

er.

(https://schillerinstitute.nationbuilder.com/conference_20220910-11)